

Dávid Ádám

Földanyó és a flórik népe

Erdei mesedráma két felvonásban

SZEREPLŐK:

Földanyó / Nanó

Apa

Bogi

Zsombor

Tobó

Gingala

Kalaposch Alajos

Prof. Pöffetegh Ödön

Üveghegyi Gyurka

Bazsalídia

Mörce

Tömeg

ELSŐ FELVONÁS

1. jelenet

Sötét.

FÖLDANYÓ *(énekel)*

A hűs eső alácsorog
avar között a földbe,
a hegytetőn meg ácsorog
Mattera nagy fenyője.

A fán – akár a tűlevél –
ül egy tobozlegényke,
s az őrhelyén vigyáz – ne félj! –
Mattera erdejére.

A flórinép fiát figyeld,
ma róla szól az ének.
Tobó találhat égi jelt
Mattera szellemének.

2. jelenet

A kertben az apa gépel a laptopján. Bogi egy fenyőfa tetején olvas, de csak akkor kap fényt, amikor megszólal. Zsombor a fa mellé ültetett galagonyabokornál próbál dekázni.

APA Materra szellemének. Igen, így jó lesz. *(a dal témáját füttyörészi, továbbgépeli)*

BOGI Muszáj ilyen hangosan füttyülnöd, apa? Nem tudok tőle olvasni.

APA Bocsánat, Bogikám. Észre se vettem, hogy kijöttél a kertbe. Elkalandoztam írás közben.

ZSOMBOR Ne hagyd abba, nekem tetszik a dallam!

BOGI Nekem is tetszik, épp ez a baj. Fülbemászó, mint egy jó szám. És olyan ismerős. Képtelenség tőle másra figyelni.

ZSOMBOR Miért, a lasztim nem zavar?

BOGI Azt már megszoktam, Zsombor. A labdapattogtatásod a kert része, mint a rigófütty, a nagy fenyő vagy a galagonyabokor. *(újra gépelni kezd)* Érdekes.

ZSOMBOR Micsoda?

APA A flórik is pont így voltak Tobó zengő füttyörészesével.

ZSOMBOR Fló... mik? És milyen toboz?

APA Elmeséljem?

BOGI Ne már! Megint mese?

ZSOMBOR Most mit nyafogsz? Apa történetei mindig olyan izgik!

BOGI Ja, persze. Csak egy kicsit dedósak. Egyszer nekem is írhatnál valamit, apa.

ZSOMBOR Pofonegyszerű lenne. A lényeg, hogy minden oldalra kerüljön legalább egy csók vagy szerelmes levél.

BOGI Pukkadj meg!

APA Zseniálisak vagytok! Ezt gyorsan fel is írom. *(megint gépeli)* Sze-rel-mes le-vél... Puk-ka-dás...

BOGI Mi a zseniális abban, hogy Zsombika gúnyolódik velem?

APA A szerelmes levelek! Titkos üzeneteket próbálja megfejteni Gingala.

BOGI Ez már jobban hangzik. Ő is ilyen flórizé?

APA Gingala a legszebb, legszorgalmasabb flórilány Materra erdejében.

BOGI De mi fán teremnek ezek a flórik?

APA Jogos kérdés. Minden flóricsalád valamilyen növényről származik.

ZOMBOR Oké, de mit keresnek az erdőben?

APA A flórik vigyázzák az erdő békéjét, nehogy rossz szándékú idegenek kárt tehessenek benne.

BOGI Mit csinál a flórilány?

APA Gingala épp őrségben van. Egy galagonyabokor sűrűjéből figyelni az esti neszeket.

ZSOMBOR És jóban van azzal a tobozzal?

APA Nem toboz, Tobó. Még szép, hogy jóban van vele! Tobót mindenki szereti az erdőben.

ZSOMBOR Akkor Bogi kedvéért nem írna neki Gingala egy szerelmes levelet?

BOGI Zsombor!

APA Nem egészen. De sokat beszél róluk.

Apa füttyülni kezdi az ének dallamát.

3. jelenet

Sötét. Téli este Materra erdejében.

Tobó apával együtt, másik szólamban füttyülni kezdi a dalt. Gingala melléperdül.

GINGALA Szia, Tobó!

TOBÓ Gingala? Hahó! Neked aztán jó szemed van, hogy ilyen koromsötétben is felismertél.

GINGALA Nem látlak ám, de a füttykoncertedből egyből tudtam, hogy te vagy az. Árudd el, hogyan lehet több szólamban füttyülni!

TOBÓ Az... az sajnós titok. Inkább te mesélj, mi újság a levelekkel?

GINGALA Újság még nincs, de ha minden jól megy, akkor professzor Pöffetegh Gomba Ödön és unokaöccse, Kalaposch Gomba Alajos segítségével hamarosan az is lesz!

TOBÓ És mondd csak, ki ez a két fungusz?

GINGALA Mi bajod a funguszokkal?

TOBÓ Nekem aztán semmi! Nem vagyok én olyan fennhéjázó flóri, mint a legtöbb társunk, akik mind annyira nagyra vannak a növényőseikre.

GINGALA Ugye, milyen szörnyű, hogy lenézik a funguszokat? Hát tehetnek ők arról, hogy gombák voltak a felmenőik?

TOBÓ Dehogyan tehetnek.

GINGALA Ödön és Alajos különben is büszkén vallja, hogy nemes penészgombák leszármazottai, nem holmi közönséges funguszok. Képzeld, Pöffetegh Ödönnek még a neve is milyen elegáns! Két f-fel és gh-val írja a nevét, Kalaposch Alajos pedig németesen, sch-val, hisz ő a német nemespenészes kék sajt, a bergader gombáinak közeli rokona.

TOBÓ Na várj csak! Ha így el vannak telve a származásukkal, akkor mennyivel jobbak, mint a pökhendi flórik?

GINGALA Ők nem ülnek ám a babérjaikon, mint Balambér, a lusta babérflóri, meg a társai. Ödön és Alajos hangyaszorgalommal dolgozik a Nagy Cél elérésén.

TOBÓ Miféle nagy célról beszélsz?

GINGALA Hamarosan meglátod. Pöffetegh Gomba Ödön messzi földről érkezett vendégprofesszor, a szerelmes levelek nagyhírű szakértője.

TOBÓ Honnan tudod, hogy nagyhírű?

GINGALA Honnan? Honnan? Hát tőle, természetesen!

TOBÓ Aha. És megmutattad neki a gyűjteményedet?

GINGALA Persze! Ma reggel épp a tavaly ősszel lehullott galagonyalevelek vöröses színárnyalatait tanulmányoztam, amikor a fű között fehér fény villant.

TOBÓ Mi volt az?

GINGALA A professzor úr kopasz koponyája. Megköszörülte a torkát, majd udvariasan köszöntött, és alaposan kikérdezett a levélgyűjteményemről.

TOBÓ És miután már mindent megtudott tőled a szerelmes levelekről, közölte, hogy nagyhírű szakértője a témának?

GINGALA Pontosan. *(szünet)* Tobó, te kételkedsz professzor Pöffetegh Gomba Ödön szaktudásában?

TOBÓ A világért sem. Csak kíváncsi vagyok, mit tud a témában, amit te nem.

GINGALA Miután türelmesen meghallgatta a kutatásom eddigi eredményeit, egészen új távlatokat nyitott számomra.

ÖDÖN *(hangja)* Ki kell terjeszteni a vizsgálatot minden levéltípusra...

GINGALA ...mondta, és azon a szent helyen ígéretet tett nekem.

ÖDÖN *(hangja)* Közösén létre fogjuk hozni az Erdei Szerelmeslevéltárat, ahová színük és erezetük szerint csoportosítva gyűjtjük majd a lehullott leveleket.

TOBÓ De hát te is tudod, Gingala, hogy vigyáznunk kell a levéltakaróra! Főleg ilyenkor, a januári fagyok idején.

GINGALA Ugyan már, Tobó! Csak nem gondolod, hogy minden levelet a levéltárba hordanánk? Idén amúgy is szokatlanul enyhe a január, nem is fagy még, csak egy kis hűvös eső szemerkél néha.

TOBÓ Hűvös eső... Érdekes, a délutáni alvásom előtt épp erről énekelt nekem Földanyó.

4. jelenet

A kertben.

BOGI Földanyó? Ő a flórik nagymamája?

APA Olyasmi.

BOGI Földanyó éneke lett volna, amit füttyültél? De hisz Nanó is ezt dúdolta néha, nem?

APA Úgy ám.

ZSOMBOR Elég jó fej lehetett a Nanó.

APA Igen. *(szünet)* Ő volt a legjobb fej nanó széles e világon.

BOGI És Földanyót te találtad ki, vagy Nanótól hallottad?

APA Sokat mesélt nekem gyerekkoromban a flórikról meg Földanyóról, Mattered erdejének ősi szelleméről is, de Gingala és Tobó történetét ma kezdtem el írni. Ti pedig máris sokat segítettetek.

ZSOMBOR Tényleg? Mivel?

APA A kérdéseitekkel. Meg hát a szerelmes levéllel és a pukkanással.

ZSOMBOR És mikor jön már végre valami kaland?

BOGI Engem inkább az a dal érdekelne, amit már begépetél.

ZSOMBOR Ka-land! Ka-land!
BOGI Hall-juk a dalt! Szól-jon a dal!
APA Elég! Rögtön lesz kaland és dal is. Figyeljete!

5. jelenet

Materra erdejében.

GINGALA Emlékszál rá, Tobó, mit énekelt neked Földanyó?
TOBÓ Nagyjából. Az eső egészen biztos, hogy benne volt. Várj csak!
Valahogy így:
A hűs eső alácsorog
avar között a földbe,
a hegytetőn meg ácsorog
Materra nagy fenyője.

A fán – akár a tűlevél –
ül egy tobozlegényke,
s az őrhelyén vigyáz – ne félj! –
Materra erdejére.

A flórinép fiát figyeld,
ma róla szól az ének.
Tobó találhat égi jelt
Materra szellemének.

GINGALA Gyönyörű, mint mindig. De mi ebben a rejtélyes? Ma éjszaka
is a fenyő tetejéről kell örködnöd, ahogy szoktad.

TOBÓ Jó, jó. Csak hát mi lehet az égi jel?
GINGALA Figyeld az eget a fáról, és kiderül. *(ásít)* Na, én megyek aludni.
Vár Földanyó meséje. Jó nyomozást!
TOBÓ Neked pedig jó éjt, Gingala!

Gingala eltűnik a galagonyabokor sűrűjében, Tobó felmászik a fenyőfára.

TOBÓ *(lihegve)* Miért pont az erdő legmagasabb fája az őszám? Na mindegy. Csak felértem. Lássuk azt az égi jelt! *(szünet)* Sehol semmi. *(szünet)* Várjunk csak? Mi az ott az erdő szélén? Szentjánosbogarak januárban? Az lehetetlen. De hiszen... Ez tűz! Tűz! TŰZ!

6. jelenet

Gingala kuckója a galagonyabokorban.

FÖLDANYÓ *(sejtelmesen suttogva)* Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-óceánon túl, az Üveghegy repedezett oldalán innen jött egyszer egy veszedelmes idegen. A jó ég tudja, mi célból érkezett Mattered erdejébe, csak annyi bizonyos, hogy – akár egy villámsújtotta fa a tomboló szélviharban – mindent lángba borít majd maga körül.

GINGALA Földanyó, miért susogsz nekem ilyen nyugtalanító mesét?

FÖLDANYÓ Vigyázz az idegennel, Gingala, mert vizzályt szít a békeszerető flórik között.

GINGALA Nem is mese ez, inkább fenyegető jóslat.

FÖLDANYÓ Te és Tobó... Ti ketten még megakadályozhatjátok a pusztulást. Ha eljön a napja, döntened kell, hogy kinek az oldalára állsz.

GINGALA De minek jön el a napja? És milyen idegenről beszélsz?

FÖLDANYÓ Erre neked kell rájönnöd. Mikor fagyott, kietlen lesz a táj, s a hófödte tisztáson aranyló levelek örvénylenek, emlékezz rám, Gingala! Emlékezz!

Földanyó halkán dúdolni kezdi a nyitózene témáját, és mire Gingala a szónoklata végére ér, a zümmögés teljesen elhal.

GINGALA Hogy érted ezt, Földanyó? Mióta az eszemet tudom, minden áldott nap az esti meséd vagy az altatódalod ringatott álomba. *(szünet)* Már a gondolat is zavarba ejt, hogy akár csak egy percre elfelejtselek, hallod? *(szünet)* És valami rendes esti mesét akarok, mert ha így magamra hagysz a kietlen tájjal meg a kínzó kérdéseimmel, egy szemhunyásnyit se fogok tudni aludni. *(szünet)* Földanyó! Gyere vissza! Földanyó!

7. jelenet

A kertben. Zsombor lassan, szótagolva olvassa Apa laptopján a kéziratot.

ZSOMBOR Fö-Föl-da-nyó, gye-re vis-sza. Nem jó! Gye-re visz-sza, ki-ja-bál-ta két-ség, ja, kéccség-be-he-set-ten Gin-gal-a. Föl-da-nyó!

BOGI Na nézd csak! A kis törpe suttyomban olvasgatja Apa félkész kéziratát!

ZSOMBOR *(Bogit utánozva)* Pukkadj meg!

BOGI Szerintem inkább Apa fog megpukkadni, ha kiderül, hogy belepiszkáltál a gépébe.

ZSOMBOR Nem is igaz! Csak átfutottam a mese utolsó sorait.

BOGI Hát, ha neked ez a futás, Zsombi, akkor ne erőltess az atlétikát.

ZSOMBOR Ha-ha-ha!

BOGI Ismerd el, hogy belepiszkáltál!

ZSOMBOR Értsd már meg, hogy nem csináltam vele semmit! Nem játszottam rajta, nem is neteztem, szóval nem telepítettem rá semmi vírust...

APA Vírus? Milyen vírus?

Ajtócsapódás.

BOGI Upsz...

ZSOMBOR Néha úgy utállak!

APA Engedjete a géphez!

ZSOMBOR Apa, én...

APA Gyerünk, fiam! Ezt most rögtön fel kell írnom.

BOGI Mit? Azt, hogy vírus?

APA Azt bizony! *(gépelni kezd)* Óriási ötlet!

BOGI Komolyan nem bírsz ennyit megjegyezni, Apa?

APA A témák jönnek-mennek – ilyen az írás, kincsem. Ha nem írok fel mindent azonnal, egy újabb ötlet simán felülírhatja az előzőt.

ZSOMBOR Mint a megpukkadás a szerelmes levelet?

APA Pontosan! Majd meglátjátok, milyen jó, hogy azokat is szépen bepötyögtem. A gép memóriája különben is sokkal megbízhatóbb, mint az enyém – kivéve persze, ha megtámadja

valami vírus. Akkor aztán lehet, hogy minden adat elszáll róla.

Huss!

BOGI És nem félsz, hogy...

ZSOMBOR Bogi!

APA Hogy Zsombor az alatt a pár perc alatt, amíg beszaladtam egy kávéért, megfertőzte a laptopomat valami vírussal? Nem, Bogi, nem félek. A kertben nem működik a wifi, és amúgy is elég ütős a tűzfalam.

ZSOMBOR Pont ez az, a tűz! Figyelj, apa, én nem is akartam semmi vírusfertőzést, csak, tudod, tegnap eleredt az eső, és félbemaradt a mese. Igazából azért olvastam bele a doksidba, mert érdekel, hogy mi lesz Tobóval meg a tűzzel.

APA Hát akkor felkészülni, vigyázz, kész...

APA, BOGI ...rajt...

MIND ...TŰZ!

8. jelenet

Materra erdeje, éjszaka. Tobó, illetve Ödön és Alajos kettőse egymást kerülgetve keresi a tüzet.

TOBÓ Hogy az a mennydörgős mennykő csapjon bele! Itt kell lennie valahol annak a fránya tűznek! *(szünet)* A fenyőfa tetejéről tisztán láttam, hogy Kábeltornya felől pattognak a szikrák, mint a repkedő szentjánosbogarak. De idelent olyan sűrű a fenyves, hogy nem látom a fától az erdőt. Vagyis az erdőtüzet...

ÖDÖN Hol a tűz, te féleszű? Azt mondtad, erre láttad!

ALAJOS Ödön, Ödön... Nyugalom! Itt lesz az valahol. Türelem rózsát terem.

ÖDÖN Ne rózsázz itt nekem, Alajos! Tudod, hogy utálok a tüskéit!

ALAJOS Jó, akkor türelem tüzet terem. Így már jobb?

ÖDÖN Egy fokkal.

ALAJOS Nem, nem, bátyuska, a tűz több száz fokkal jobb, mint ez a nyirkos hideg.

ÖDÖN Elég!

ALAJOS Úgy bizony. A tüzek már csak ilyenek. Elégnek. Sajnos ez történhetett a pár perce még vidámon lobogó tábortűzzel is.

TOBÓ Legalább a hold süthetne odafönt, mindjárt nekimegyek egy fának. *(farkasüvöltés)* Mondjuk, a farkasok telihold nélkül is elég izgágák ma éjjel. *(szünet)* Lehet, hogy a gyújtogató miatt? Fogadni mernék, hogy Kábeltornyából ette ide a fene.

ÖDÖN Ha tovább bosszantasz, megeszem a kalapod!

ALAJOS Csak tessék! De ebben a koromsötétben akkor is annyi esélyünk lesz megtalálni az elhamvadt tüzet, mint egy tút a szénakazalban.

ÖDÖN Tű? Még hogy tű?! Nem megtiltottam, hogy kiejtsd a szádon ezt a szitokszót?

Rövidke varázszenemotívum. Ilyenkor Ödön mindig nő egy kicsit.

ALAJOS De... dehogynem. *(szünet)* Nahát, bátyuska, most nagyot nőttél a szememben.

ÖDÖN Na azért.

ALAJOS Gyilkos galóca legyek, ha nem lettél az előbb néhány centivel magasabb!

ÖDÖN Miket beszélsz már megint!

ALAJOS Ha nem hiszed, állj csak ide mellém! Egy perce ugyanakkora voltál, mint én, igaz?

ÖDÖN Igaz.

ALAJOS Úgy néztünk ki, mint két tojás.

ÖDÖN Még mit nem!

ALAJOS Na jó, te fürjtojás voltál, én meg záptojás, kalapban. Most viszont...

ÖDÖN Hohohó! Strucctojás lett belőlem!

ALAJOS Kicsit sántít a hasonlat, de...

ÖDÖN Te fogsz mindjárt sántítani, ha nem találod meg azt a tüzet!

TOBÓ Minden tisztelem a Kábeltornyán lakó embereké, de azért nem bánám, ha inkább napközben kirándulgatnának meg kocognának, és nem az éjszaka kellős közepén akarnák porig égetni Materra erdejét. Főleg nem akkor, amikor én vagyok őrségben. *(szünet)* Bár ezek a kétbalkezes kábeltornyaiak még egy tisztességes tüzet se bírnak gyújtani. A mennydörgős mennykőbe! Lehet, hogy képzelődtem a fenyő tetején?

9. jelenet

Tobó a tisztáshoz érkezik, ahol Üveghegyi Gyurka pipázik.

GYURKA A mindenit! Jól kimelegedtem! *(pöfékel)* Igazán megérdemlek egy szusszanásnyi pihenőt!

TOBÓ Hopp! Mintha ott villant volna valami! És mi ez a mennyei illat? Földanyó mosolyára! Csak nem fahéjas-szegfűszeges pipadohány? *(szünet, Tobó a tisztás egyik széléről, a rekettetés takarásából figyel Gyurkát)* Akárki is ez a rejtélyes idegen, jó

ízléssel választott magának dohányt, annyi szent. Ej, de szívesen szippantanék én is egyet abból a pipából!

GYURKA Ne nézz rám ilyen szemrehányóan.

TOBÓ Ez nekem szólt? Lehetetlen! Ha észrevett volna, csak idekapja a fejét, vagy nagyobbat szív a pipájából, vagy tudom is én, de ez a fickó – mert fickó, az már biztos – meg se moccan. Ugyanolyan egykedvűen pöfékel, mint addig. Akkor viszont ki a frászhoz beszélhet?

GYURKA Hidd el, nem jókedvemből hoztalak el idáig.

TOBÓ Szóval túszul ejtett valakit. Most légy okos, Tobó!

GYURKA Nem bírtam tovább nézni, hogy mi lett a társaiddal.

Gyurka a botjával piszkálja a parazsat, Ödön és Alajos a tisztás másik vége felől érkezik, és távolról figyelik a jelenetet.

ALAJOS Ne idegeskedj, Ödön! Vegyünk egy mély lélegzetet, aztán...

Ödön nagyot szippant a levegőből, majd elégedetten felsóhajt.

ÖDÖN Alikám, zseni vagy!

ALAJOS Ugyan, kérlek!

ÖDÖN Te is érzed ezt a fahéjas-szegfűszeges pipadohányillatot?

Alajos egymás után többször beleszippant a levegőbe.

ALAJOS Most, hogy mondod, valami nekem is csiklandozni kezdte az orromat.

ÖDÖN Lefogadom, hogy a tűz csiholója pöfékel a közelben.

ALAJOS Te vagy a pöfögészeti kérdések professzora, úgyhogy vakon követlek, bátyuska.

ÖDÖN Ott, nézd!

ALAJOS Mit?

ÖDÖN Parázslík a pipája.

ALAJOS Tényleg, a tisztás túloldalán ücsörög valaki. És ott a tűz maradéka is! Pont azt piszkálja valami bottal.

ÖDÖN Még motyog is magában. Biztos Kábeltornyáról tévedt ide.

ALAJOS Menjünk közelebb!

ÖDÖN Csak óvatosan, valaki motoszkál a rekettyésben.

ALAJOS De jó szemed van!

TOBÓ Gyerünk, lobbanj fel, tűz, és világítsd meg a túszt!

GYURKA Sajnálom, cimbora. Ez az egyetlen lehetőség.

TOBÓ Földanyó, segíts!

A tűz fellobban. Láthatóvá válik egy majdnem teljesen elszáradt karácsonyfa, ahhoz beszélt eddig Gyurka.

GYURKA Az áldóját, de nagyot lobbant a parázs!

ALAJOS Hoppá! Újra meggyulladt a tűz.

ÖDÖN Biztos Földanyó mesterkedett valamit.

TOBÓ Jaj, csak ezt ne...

GYURKA Kis híján lángra kapott a szakállam!

Tobó előcsörtet a rekettyésből.

TOBÓ Le is égetem tövig, ha csak egy ujjal is hozzáérsz!

ÖDÖN Ki lehet az a tobozforma fickó?

ALAJOS Gyilkos galóca legyek, ha nem egy fenyőflóri!

ÖDÖN El ne üldözze az emberünket! Gyerünk!

*Alajos és Ödön közelebb megy, és elbújnak egy taplóval benőtt fatörzs mögött.
Közben Gyurka felpattan a tűz mellől, kerülgetik egymást Tobóval.*

GYURKA Hinnye! De harcias kis kobold vagy te!

TOBÓ Flóri vagyok, nem közönséges kobold, de ez most édes
mindegy. Hagyd békén a fenyőfát!

A lángok még magasabbra csapnak.

GYURKA A nemjóját! Az előbb már alig parázslott ez a fahasáb, most
meg futótűzként üldöz a lángja. Miféle varázsló vagy, Flórián?

TOBÓ Tobónak hívnak, nem Flóriánnak, te bitang fenyőgyilkos!

GYURKA Nono, Tobó uram! Csigavér! Itt valami félreértés lesz. A
biztos halálból mentettem ki ezt a szegény párát, ha éppen
tudni akarod.

TOBÓ Azt látom, hogy a testvérem nagyon kókadt, és a gyökereit
csúful megcsonkították. De honnan tudjam, hogy nem miattad
került ilyen állapotba? És mi rajtad ez a rikító narancssárga
hacuka?

GYURKA Na jó, akkor tisztázzuk. Üveghegyi Gyurka a becsületos
nevem, Kábeltornya szemétszállító szervezetének – köztünk
szólva ritka ronda – munkaruhája van rajtam, és ez a póru jár
teremtés itt a hátam mögött egy utcára került karácsonyfa.

TOBÓ Mi az a karácsony?

GYURKA A szeretet ünnepe.

Tobó a tűzhöz letört ágakon lépkedve odamegy a fenyőhöz.

TOBÓ Furcsák vagytok, ti emberek. Hol itt a szeretet? Jól elbántak veled, testvérem. Szinte teljesen megsárgultak a túleveleid!

ÖDÖN *(sziszegve)* Tú! Túú! Túúú!

Rövidke varázszenemotívum.

ALAJOS *(suttogva)* Ödön, te már megint nősz, mint a gomba.

ÖDÖN Csitt! Figyelj!

GYURKA Nem akarlak letörni, Tobó, de ez a fenyő még egész jól néz ki a több száz hasonló sorsra jutott társához képest.

TOBÓ Mit beszélsz?

GYURKA A többségüknek teljesen levágták a gyökereit, és a fűtött szobákban ácsorogva egy-két hét alatt kiszáll belőlük az élet. Éppen azért hoztam el ezt a példányt az erdőbe, hogy a többi fenyő mellé ültessem.

TOBÓ Akkor nem akartad tűzre vetni?

GYURKA Dehogyan akartam! Hová gondolsz? Száraz ágakból gyújtottam tüzet, hogy átmelegedjek kicsit, mielőtt nekivágok az ásásnak.

TOBÓ Nem kell ide ásó, Gyurka. Majd én meggyógyítom a testvéreimet. Földanyó különben is irtózik mindentől, ami hegyes és hideg.

ÖDÖN Hallod ezt, Alajos?

ALAJOS *(felhorkan)* M-m-mit hallok? Azt hiszem, egy pillanatra elnyomott a buzgóság.

ÖDÖN Akkor most buzgón fogd be!

Földanyó motívuma egyre hangosodó varázszeneként, amíg Tobó suttogva beszél, Földanyó pedig válaszolgat neki.

TOBÓ Floris foresta Mattered,
Abies nordmanniana.

GYURKA Nem hiszek a szememnek!

FÖLDANYÓ Floris foresta Mattered,
Abies nordmanniana.

TOBÓ Segíts a fának, Földanyó,
Legyen a föld lágy, porhanyó!

FÖLDANYÓ Otthont adok én a fának,
szíved már ne nyomja bánat.

GYURKA Elképesztő! A föld magától megnyílik a fenyőnek...

TOBÓ Hadd gyökerezzen a földben,
hadd virítson újra zölden!

GYURKA Máris nőni kezd a gyökérzete... és a levelei... a levelei
kizöldülnek, ahol hozzáérsz.

FÖLDANYÓ Ragyogjon minden túlevél,
csak Földanyóhoz hú legyél.

Zene vége, szünet.

GYURKA Micsoda varázslat volt ez, Tobó?

TOBÓ *(fújtatva)* Földanyó és a flórik gyógyító ereje.

GYURKA Lenyűgöző!

TOBÓ Ez a dolgom. És hogy megvédjem Mattered erdejét a rossz
szándékú idegenektől. Ne haragudj a tüzes fogadtatásért, azt
hittem, el akarod égetni a testvéreimet.

GYURKA Tartozom egy vallomással, Tobó.

TOBÓ Ki vele, barátom!

GYURKA Ha megtudod, mi az én dolgom, nem hiszem, hogy a barátodnak tekintesz majd.

TOBÓ Ugyan, Gyurka! Ma éjjel bebizonyítottad, hogy helyén van a szíved.

GYURKA Pedig néha úgy érzem, hogy kiugrik a helyéről. Épp azért hoztam el az erdőbe ezt a karácsonyfát, hogy végre valami jót is tegyek a sok szörnyűség után. A kertem már így is tele van senyvedő fenyőkkel.

ALAJOS Jaj, mamám, milyen gaztetteket követhet el ez az Üveghegyi?

ÖDÖN Fogd már be!

TOBÓ Mondd csak el, mi bánt, Gyurka! *(szünet)* Na, ne állj itt ilyen kukán.

GYURKA Épp ez a baj, a kuka. Persze csak ilyenkor, karácsony után. Amúgy szinte egész évben a kidobott üvegeket kell a szeméttelre szállítanom.

TOBÓ Mi ebben a baj?

GYURKA Ebben semmi. Szeretem is nézni, ahogy a munkám nyomán hegyekben áll a szétválogatott üveghulladék.

TOBÓ Ezért hívnak Üveghegyinek?

GYURKA Úgy bizony. A hivatalos nevem Üveges György, de mindenki Üveghegyi Gyurkának szólít. Bár ilyenkor, januárban inkább a Fenyőaprító Gyuri név illene rám.

TOBÓ Ne is mondj ilyet! Ez nem tréfadolog.

GYURKA Tudom, Tobó. A legkevésbé sem. Év elején az a munkám, hogy a társaimmal összegyűjtsem az utcára hurcolt karácsonyfákat, és egytől egyig mindet behajítsam a szemétszállító autóba.

TOBÓ Ez tényleg szemétség. De hol itt az aprítás?

GYURKA Várd ki a végét! Ez az eszeveszett étvágyú gépszörny mindent apró miszlikbe vág, ami hatalmas gyomrába kerül, hogy minél több hulladékot tudjon szállítani egyszerre.

ÖDÖN Micsoda masina!

ALAJOS Menjünk innen, Ödönkém, mert rosszat fogok álmodni...

ÖDÖN Kuss!

TOBÓ És mi lesz a sorsa a felaprított fáknak?

GYURKA A kábeltornyai hulladékégető üzemben végzik. Fűtési gőz és elektromos áram lesz belőlük. Meg hamu. Sok-sok hamu.

TOBÓ Te... te jó ember vagy, Gyurka. Látom rajtad, hogy szenvedsz ettől a munkától. Miért veszel részt a fenyőaprításban?

GYURKA Ha kiszállok, jön helyettem más. És én legalább a legjobb állapotban maradt fákat megpróbálom megmenteni. Eddig nem jártam sok sikerrel, de a te segítségével, Tobó, egy csomó testvéred új életre lelne itt! *(szünet)* Na, velem tartasz?

TOBÓ Csapj bele, Gyurka!

10. jelenet

Kert.

ZSOMBOR Hú, de menő! Akkor most megalakult a... a... mi is a nevük?

APA Hát Tobó és Gyurka.

ZSOMBOR Azt tudom, de hogy hívják a... a szervesületüket?

BOGI Talán szervezet vagy egyesület, öcsike.

APA Tényleg, erre nem is gondoltam. Mit javasoltok?

ZSOMBOR Legyen mondjuk... Karácsapat!

BOGI Elég béna név.

ZSOMBOR Mondj jobbat!

BOGI Mindjárt... *(szünet)* Figyelj, Apa!

ZSOMBOR Jó kis név! Figyelj Apa Egyesület...

BOGI Marha vicces vagy. Amúgy néha egy ilyen egyesület is jól jönne.

APA Oké-oké, vettem az adást. Próbálok jobban figyelni. Mit akartál kérdezni az előbb, Bogi?

BOGI Emlékszel, amikor Nanó karácsonyeste rosszul lett?

APA Persze, hogy emlékszem. Azt mondta a kocsiban:

NANÓ *(hangja)* Nem kérek mást a Jézuskától, csak hogy gyorsan túllegyünk a vizsgálaton, és otthon ünnepelelhessünk.

APA Szerencsére így is lett.

BOGI És hogy hívták azt a helyet, ahová bevittétek?

APA Nem értem. A kórházra gondolsz?

BOGI Azon belül!

APA Ja! Az ambulanciára vittük.

BOGI Ez az! Legyen Tobóék szövetsége Karácsonyfa Ambulancia!

ZSOMBOR Ne már! Túl hosszú, és olyan hivatalos.

APA Akkor találjunk ki valami rövidítést.

BOGI K. A.? Hát, nem hangzik túl jól.

APA Ennél azért lehet hosszabb.

ZSOMBOR KarAmbu! Legyen KarAmbu!

BOGI Ez nekem is bejön.

APA Megdumáltuk. Ezennel hivatalosan is megalakult a KarAmbu.

11. jelenet

Tisztás Materra erdejében.

TOBÓ Gyere, Gyurka, induljunk Kábeltornyába újabb karácsonyfákért!

GYURKA Nono, kedves Tobó, lassan a testtel. Először is valami jól csengő nevet kéne találni karácsonyfamentő vállalkozásunknak.

TOBÓ Igen? Minek?

GYURKA Hát, mert... Csak. Várj, megvan! Ha majd egy szép napon riportot készítenek rólunk meg a nagy karácsonyfamentésről, és megkérdezik, hogy mi a neve ennek az egésznek, mégsem állhatunk ott bambán...

ÖDÖN Végre egy jó ötlet!

ALAJOS *(ásítva)* Ahaaa!

ÖDÖN Ébresztő, lustaság!

TOBÓ Miért készítené bárki is riportot rólunk?

ÖDÖN Majd te készítesz, Alikám!

ALAJOS Mi, hogy én?

TOBÓ Hékás, álljon meg a menet! Te ezt az egészet csak azért akarod, hogy híres legyél?

GYURKA Dehogyan! Miket beszélsz? Kell egy név, és kész. Na, mondj gyorsan egy szót, aztán nyomás a városba!

TOBÓ *(rövid szünet után motyogva)* Kar... Ambu.

GYURKA Tessék?

TOBÓ KarAmbu.

ÖDÖN Jegyzetelj!

GYURKA Kara...

ALAJOS Jó, jó, de hová?

ÖDÖN Hát a kalapodra!

GYURKA Karami... micsoda?

APA *(hangja, sűgva)* Ka-ram-bu.
TOBÓ Ka-ram-bu.
ALAJOS Ka-ram-bu...
TOBÓ Ez egy szó, nem?
GYURKA Lehetsűges, de műg sose hallottam. Flóriul van?
TOBÓ Nem, hottentottául. Valami azt sűgja, hogy ez jó nűv lesz.

12. jelenet

A kertben.

ZSOMBOR Talán inkább valaki sűgja, nem?
APA Jó, lebuktam. Én sűgtam a fűlébe a KarAmbut. Már ez is baj?
BOGI Dehogy baj! Én is szoktam sűgni a Botinak, ha feleltetik matekból.
ZSOMBOR Persze, mert tetszik!
BOGI Dehogy tetszik!
ZSOMBOR Két szerelmes pár, mindig...
BOGI Elűg legyen, őcsi! Tudod, mit mondott Nanó, ha pimaszkodtam?
ZSOMBOR Gűzűm sincs, én sose voltam pimasz vele.
BOGI Na persze. Azt mondogatta mindig:
NANÓ *Addig nyűjtűzkodj, Bogi, aműg a takarűd őr.*
APA Tűnyűleg! Micsoda memóriád van! Ezt is felűrom. És műg sűgok egy kicsit Tobűnak.

13. jelenet

A tisztáson.

GYURKA Elárulnád végre, hogy mit jelent ez a hottentotta halandzsa?
APA *(hangja, sűgva)* Karácsonyfa Ambulancia.
TOBÓ *(sűgva)* Karácsonyfa Ambulancia.
GYURKA Mit suttoysz?
TOBÓ Karácsonyfa Ambulancia. Ezt jelenti a KarAmbu.
ÖDÖN Felírtad?
ALAJOS Aha, asszem. Csak nem könnyű a fejem fölött kalimpálva írni a kalapra.
ÖDÖN Akkor vedd le a tökfejedről!
GYURKA Értem már! A KarAmbu a Karácsonyfa Ambulancia rövidítése.
TOBÓ Remélem, Kábeltornya felé is ismersz valami rövidítést. Nem szeretnék az úton menni. Még meglát valaki.
GYURKA Ne aggódj, árkon-bokron át vezetlek a városba. Hajnalig egyszer biztosan tudunk tenni egy kört. Aztán sajnós mennem kell az autóhoz aprítani.
TOBÓ Te szegény...
GYURKA Tényleg, mi legyen azokkal a szegény fákkal, amiket most nem tudunk elhozni, de van még bennük egy kis élet?
TOBÓ Hát rakd fel mindet a kukás autó tetejére, és hagyd őket a város határában, jó?
GYURKA Nagy vagy, Tobó!
TOBÓ Sima ügy. Na, közben a tűz is kialudt. Indulhatunk végre?
GYURKA Felőlem igen. De nem azt mondtad, hogy az erdő rendjére kell vigyáznod?

TOBÓ Úgy bizony. Most is épp azt csinálom.
GYURKA És azalatt ki őrködik majd, amíg mi a városi tesóidat keresve
mindent túvé teszünk?
ÖDÖN Tű?!

Rövid varázsszene-motívum.

GYURKA Ez meg mi volt?
TOBÓ Csak most tűnt fel?
ÖDÖN Már megint ez a nyavalyás tű!
GYURKA Hallod ezt a furcsa zajt?
TOBÓ Régóta matat ott valaki a taplógombával benőtt fatörzs mögött.
ALAJOS Jaj, ne!
TOBÓ Biztos egy félős flóri lesz.
ALAJOS Lebuktunk!
GYURKA Meggéred, hogy őrködjön helyetted pár órát?
TOBÓ Jó ötlet! Te csak várj meg itt.
ALAJOS Most mihez kezdjünk?
ÖDÖN Majd én beszélek vele. Te pár perc múlva kövesd őket a
városba, és írd fel mindent, amit látsz.
TOBÓ Hahó!
ALAJOS De hát...
ÖDÖN Azt is derítsd ki, hogyan működik a gépszörny.
TOBÓ Te, ott, a kidőlt fa mögött!
ALAJOS V-va-vacogok, b-b-bátyuska!
ÖDÖN Bátorság, Ali! Legalább lesz miről írnod a Kalaposch
Lapokban.
TOBÓ Ne félj tőlem!
ÖDÖN Most bújj a kalapod alá!

ALAJOS Öd-ödön...

ÖDÖN Gyerünk!

TOBÓ Tobó vagyok, a fenyőflóri.

ÖDÖN Á, Tobó úrfi! Micsoda meglepetés!

TOBÓ Nem vagyok én úrfi... Hű, te pedig nem flóri vagy, ahogy elnézem, hanem...

ÖDÖN *(Nyájaskodó)* Csak egy fungusz, szolgálatodra!

TOBÓ Még hozzá egy szép nagyra nőtt fungusz, azt meg kell hagyni.

ÖDÖN Sok jót hallottam ám rólad, Tobó uram!

TOBÓ Ne urazz már, kérlek! Amúgy kitől hallottál rólam annyi jót?

ÖDÖN Hát Gingala flórikisasszonytól, aki elárulta, milyen nagyszerű füttyművészt tisztelhetek benned, Tobó u... kedves Tobó.

TOBÓ Tényleg, Gingala is említést tett két funguszról, akik nemrégiben költöztek Materra erdejébe. Na várj csak...

ÖDÖN Engedd meg, hogy bemutatkozzam. A nevem...

TOBÓ Ne, ne, tudom már! Valamilyen Lajos...

ALAJOS Aha...

ÖDÖN *(halkan Alajosnak)* Kuss!

TOBÓ Ne segíts! Eszembe jutott! Alajos! Még hozzá Kalaposch Gomba Alajos. És ott is a kalapod.

ÖDÖN Nem egészen.

TOBÓ Hát akkor miért hívnak Kalaposchnak?

ÖDÖN Alajos az unokaöcsém. Én professzor...

TOBÓ Ja persze! Pöffetegh Gomba Ödön, két effel és géhával, igaz?

ÖDÖN Pontosan.

TOBÓ De akkor kié ott az a kalap?

ÖDÖN Az? Az senkié.

TOBÓ Olyan furcsán remeg. Talán ő...

ÖDÖN Ó, ez csak egy kocsányos kocsonyagomba! Elég félős fajta, kidőlt kocsányos tölgyek törzsén szokott reszketni.

TOBÓ Érdekes, sose hallottam még kocsonyagombákról.

ÖDÖN Ezen a vidéken ritka vendég, de a szülőföldünkön csak úgy hemzsegnék.

TOBÓ Aha, érdekes. És nincs itt Alajos is a közelben?

ÖDÖN Nincs. Miért volna? Nem vagyunk mi szíámigombák.

TOBÓ Persze, persze. Csak mintha valakihez beszéltél volna az előbb.

ÖDÖN Ja, igen. Nos, elárulok egy titkot: álmodban mindig félrebeszélék.

TOBÓ Tényleg? Honnan tudod?

ÖDÖN Hát Alajostól. Épp ezért nem szokott a közelemben aludni.

TOBÓ Értem. Figyelj csak, Ödön... Nekem is van egy titkom.

ÖDÖN Ki vele! Hallgatok róla, mint a sír.

TOBÓ Már ne is haragudj, de épp az imént mondtad, hogy álmodban mindenféléről beszélni szoktál.

ÖDÖN Ó, titkokat biztosan nem fecsegek ki olyankor! Csak Gombapó gorombaságain szoktam bosszankodni.

TOBÓ Gombapó? Ő meg ki a szös?

ÖDÖN Földanyó távoli rokona, de nem olyan jóságos. Nem ám! Gombapó Fungusztán vénséges vén ártó démona. Amerre elsuhan, penészes sajtízterjedt körülvette, és válogatott gorombaságokat suttog szegény gombák fülébe.

Alajos recsegetve felnevet.

TOBÓ Ez meg mi volt?

ÖDÖN Ne is törődj vele! Csak a kocsányos kocsonyagomba éjféli rikoltása. Mindig pontban éjjel tizenkettőkor szokott egyet rikoltani. Tudod, mint ahogy a kakas hajnalban kukorékol.

TOBÓ Te jó ég! Akkor indulnunk kell.

ÖDÖN Hová-hová, kedves Tobó?

TOBÓ Igaz is, ez volna az a bizonyos titok. Szóval, látod ott a tisztás végén azt a narancssárga ruhás alakot?

ÖDÖN Nahát! Eddig fel se tűnt. Csak nem egy ember?

TOBÓ De, de. Kábeltornyáról tévedt ide.

ÖDÖN És mi szél hozta erre éjnek évadján?

TOBÓ Az mindegy is. A lényeg, hogy el kellene őt kísérem a városba.

ÖDÖN Értem.

TOBÓ Érted?

ÖDÖN Hogyne, kérlek. Azt szeretnéd, hogy én örködjek helyetted hajnalig, és hogy ne szóljak erről senkinek, még ennek a reszkető, rikoltozó kocsonyagombának se.

TOBÓ Pontosan! Pontosan ezt szeretném. Honnan tudtad?

ÖDÖN Az évek meg a rutin, ugyebár. A szemed csillogásából pedig azt vélem kiolvasni, hogy nemcsak ma éjjel szeretnél kiruccanni a városba. Igazam van?

TOBÓ Ez hihetetlen! Nem véletlenül vagy te professzor!

ÖDÖN Ugyan, ugyan. Szóra sem érdemes. Számíthatsz rám, Tobó. Éberem örködni fogok, amíg csak óhajtod. És ez a mi kis titkunk marad.

TOBÓ Köszönöm, Ödön, köszönöm. Akkor megyek is.

ÖDÖN Jó utat, és csak óvatosan azzal az emberrel!

TOBÓ Ne félj, tudok én vigyázni magamra. *(visszaszalad Gyurkához)*
Indulhatunk, Gyurka!

FÖLDANYÓ *(távoli suttogás)* Addig nyújtózkodj, Tobó...
TOBÓ Ne most!
GYURKA Akkor indulhatunk vagy sem?
FÖLDANYÓ *(távoli suttogás)* Addig nyújtózkodj, amíg a levéltakaród ér.
TOBÓ Nem lesz semmi baj, ígérem.
GYURKA Persze, Tobó, miért is lenne?
TOBÓ Bocs, nem hozzád beszéltem. Földanyó volt az.
GYURKA Aha. És mit mondott?
TOBÓ Nem érdekes. Menjünk!

14. jelenet

ALAJOS Elmentek végre?
ÖDÖN El, te vihogó bolondgomba!
ALAJOS Már ne is haragudj, Ödön, de nem bírtam ki röhögés nélkül, annyi sületlenséget összehordtál Gombapóról meg Fungusztánról...
ÖDÖN Mert te nem bírtál nyugton maradni! Na de most nyomás utánuk! És estig kész legyen az első lapszám! Holnap már azt akarom, hogy a Kalaposch Lapoktól legyen hangos az erdő.
ALAJOS Megteszem, ami tőlem telik, de a szerelmes levelekről tőled várom a cikket.
ÖDÖN Majd Gingala megírja. Ő tényleg ért hozzájuk. Legalábbis azt hiszi.
GINGALA *(távolból)* Professzor úúúúr! Professzor úr!
ÖDÖN Na nézd csak, emlegetett számár. Gyerünk Ali, tünés!
ALAJOS Jól van, megyek már. Ez maradjon a mi titkunk! *(röhögnek, Alajos el)*

15. jelenet

GINGALA Professzor úr!

ÖDÖN Itt vagyok, a kidőlt tölgyfánál!

GINGALA *(közelít, kifulladásra, lelkesen)* Professzor úr! Professzor úr!
Végre!

ÖDÖN Nahát, Gingala! Nagyon feldúlt vagy! Mi lelt, kedvesem?

GINGALA Csakhogy megtaláltam! A fél erdőt körbebolyongtam maga
után!

ÖDÖN Ejnye-ejnye! Hányszor mondtam már, hogy tegezz csak
bátran?

GINGALA Igen, persze, prof... Ödön. A szerelmes levelekről van szó.

ÖDÖN Igazán?

GINGALA Földanyó olyan titokzatos mesét mondott róluk.

ÖDÖN Na igen. Földanyó maga a titokzatoskodás.

GINGALA Ezt hogy érted? Te nem hiszel Földanyóban?

ÖDÖN Ó, dehogynem. Csak hát egy tudós mindenekelőtt a tényekben
hisz, Földanyó pedig előszeretettel szokott homályos
jóslatokba bocsátkozni.

GINGALA Igazad van, Ödön, ez a mese is baljós jóslat volt inkább.

ÖDÖN Hallgatlak, kedvesem.

GINGALA Földanyó először egy veszedelmes idegenről susogott, aki
ismeretlen céllal érkezett Materra erdejébe, és mindent lángba
borít majd maga körül.

ÖDÖN Idegen... láng... Érdekes.

GINGALA A jóslat szerint vigyáznom kell az idegennel, mert egymásnak
uszítja majd a flórikat. És...

ÖDÖN Igen?

GINGALA Földanyó szerint egyedül én és Tobó menthetjük meg az erdőt a pusztulástól.

ÖDÖN Tobó? Nagyon érdekes.

GINGALA Micsoda?

ÖDÖN Még túl korai lenne következtetéseket levonni, Gingala. Ez minden, amit hallottál?

GINGALA Nem, most jön a legrejtélyesebb rész. Földanyó így fejezte be a mesét:

FÖLDANYÓ *(hangja)* Mikor fagyott, kietlen lesz a táj, s a hófödte tisztáson aranyló levelek örvénylenek, emlékezz rám, Gingala!
Emlékezz!

GINGALA Teljesen tanácstalan vagyok. Mit gondol, prof...

ÖDÖN Gingala!

GINGALA Bocsánat. Mit gondolsz, Ödön?

ÖDÖN Nos, az eddig elmondottak alapján – bár az elhangzott információk nem tekinthetők tudományos bizonyítéknak, inkább a babonaság tárgykörébe tartoznak – egyelőre egyetlen feltételezésem van a veszedelmes idegen vonatkozásában.
(szünet)

GINGALA Igen? Ki lehet az?

ÖDÖN Én magam.

GINGALA Tessék?

ÖDÖN Jól hallottad, kedvesem. Minden egybeváág. Valóban idegenként érkeztem Materra erdejébe, hiszen messzi földről, a távoli Fungusztánból vándoroltam ide Alajossal, hogy a Nagy Cél megvalósításán fáradozzam, és valljuk be, a funguszok megítélése finoman szólva kedvezőtlen a flórik körében.

GINGALA Ez nem igaz! Én például...

ÖDÖN Hallgass végig, Gingala. Hogy is szólt a jóslat folytatása? Az idegen viszályt szít a flórik között, igaz?

GINGALA Igen, de...

ÖDÖN Látod, funguszként eleve megosztó személyiség vagyok, és biztosra veszem, hogy ha a Nagy Cél széles körben ismertté válna az erdőben, azzal csak tovább tüzelném az indulatokat. Na tessék, a lángba borult erdő képe is rám vonatkozhat!

GINGALA Ezt nem akarom elhinni, Ödön!

ÖDÖN Pedig ha hiszel Földanyóban, kénytelen leszel megbarátkozni a gondolattal, kedvesem. Földanyó határtalan bölcsességében bizonyára olyan gonosz szándékot is képes kiolvasni a cselekedeteimből, amelyet még én magam sem látok előre.

GINGALA Akkor az aranyló levelek...

ÖDÖN Mi másra utalna velük Földanyó, mint a szerelmeslevéltárra? Úgy tűnik, óriásit tévedtem. A Nagy Cél, hogy a szerelmes levelek titkának megfejtése révén összebékítsem a flórikat és a funguszokat, Földanyó jóslata szerint káros és veszélyes. Azt hiszem, az lesz a leghelyesebb, ha most rögtön el is hagyom Materra erdejét, és soha...

GINGALA Soha! Bármire képes lennék a Nagy Cél megvalósításáért. Kell, hogy legyen valami megoldás!

ÖDÖN Földanyó legyen veled, drága Gingala! Indulok is Kábeltornyára, ott talán egy sötét sikátorban megtűrnek...

GINGALA Várj, Ödön! A jóslatban az is szerepelt, hogy Tobóval együtt tudjuk megakadályozni a pusztulást. Gyere, kérdezzük meg, mit gondol erről az egésze-ről! Biztos tud segíteni.

ÖDÖN Van neki jobb dolga is, mint egy nyamvadt fungusszal vesződni.

GINGALA Miről beszélsz?

ÖDÖN Nem árulhatom el, Gingala. Megígértem neki. Sajnálom.

GINGALA Hát ismered Tobót?

ÖDÖN Az imént találkoztunk itt, a tisztáson. Derék flóri, az egyik legderekbabb, akivel összehozott a sors. Jó fertályórája indulhatott a város felé egy idegen férfi társaságában. *(szünet)* A csudába! Csak kicsúszott a számon.

GINGALA Idegent mondtál?

ÖDÖN Úgy bizony. Égig érő tüzet rakott a tisztás szélén, és egy aranyló levelű, fonnyadt fenyőt hurcolt magával Kábel tornyáról. Távolról is látszott a tűz, ezért siettem ide.

GINGALA De hiszen róla szól a jóslat!

ÖDÖN Tobóról?

GINGALA Dehogy! A városi idegenről! A tűz és az aranyló levél is stimmel.

ÖDÖN Nahát! Ez eszembe se jutott. Micsoda káprázatos elme vagy, Gingala!

GINGALA Ugyan...

ÖDÖN Akkor talán nem is rám célozhatott Földanyó?

GINGALA Persze hogy nem! Tudtam én végig, hogy ez valami félreértés lesz. Hiszen te feddhetetlen vagy, Ödön!

ÖDÖN Köszönöm, hogy kiállsz mellettem és a Nagy Célért, drága Gingala. El sem tudom mondani, milyen sokat jelent ez nekem.

GINGALA Tényleg! A jel! Tessék, még egy bizonyíték az idegen mellett.

ÖDÖN Miféle jelre gondolsz?

GINGALA Tobó is különös jóslatot kapott ma Földanyótól. Valahogy így ért véget:

FÖLDANYÓ *(hangja)* Tobó találhat égi jelt Materra szellemének.

GINGALA Biztos ő is észrevette a tüzet, így talált rá az idegenre, aki veszélyt hoz ránk!

ÖDÖN Csak óvatosan, Gingala. Még nincs semmi kézzelfogható bizonyítékunk. De járjunk nyitott szemmel. És Tobó nem tudhatja meg, hogy hallottál az idegen érkezéséről.

GINGALA Ne aggódj, Ödön. Bízhatok bennem. Viszont ha a jóslatban megjövendölt idegen már betette ide a lábát, akkor sietnünk kell!

ÖDÖN Az ördögbe is! Már megint igazad van!

GINGALA Nem várhatunk tovább a szerelmeslevéltár felépítésével.

ÖDÖN Így talán még időben rájöhetünk a levelek titkos üzenetére, hogy elérjük a Nagy Célt!

GINGALA És akkor az aranyló levelek sem szabadulhatnak el. De hogyan lássunk hozzá az egészhez?

ÖDÖN Alajos épp holnap akarja végre újtára indítani a Kalaposch Lapokat. Írnál az első számba egy cikket a szerelmeslevéltár fontosságáról?

GINGALA Persze! Ezer örömmel, ha szerinted segíti az ügyünket.

ÖDÖN Hogyne segítené! Rád ezerszer jobban hallgatnak majd a flórik, mint két funguszra. És olvasói levelek helyett válogatott szerelmes leveleket is közlünk majd a lapban.

GINGALA Ez óriááási! (*ásít*)

ÖDÖN De most aludd ki magad. Holnap este itt várunk Alajossal.

16. jelenet

A kertben.

- ZSOMBOR És mi újság Tobóékkal?
- APA Bejárták Kábeltornya kihalt utcáit, és kiválasztották a tíz legjobb állapotban maradt karácsonyfát. Gyurkának eszébe jutott, hogy a kukás autót jobb éjszaka használni a KarAmbu céljaira, hogy ne keltsenek akkora feltűnést. Egyből a kocsi tetejére dobták a fákat, és visszahajtottak az erdőszéli tisztáshoz.
- BOGI Alajos lépést tudott tartani velük?
- APA Le-lemaradt, de amíg a fákkal bajlódtak Tobóék, mindig beérte őket, és mire az autó hátulján megkapaszkodva visszaért velük az erdőbe, telekörmölte a kalapját a jegyzeteivel. Egész nap a cikkén dolgozott, aztán estére el is készült vele. Hullafáradt volt, de nagyon boldog, hogy végre elindulhat a Kalaposch Lapok.
- BOGI Tényleg, honnan szerzett Alajos papírt?
- APA Hát, erre nem gondoltam. *(szünet)*
- ZSOMBOR Lehetne lábnyomdája!
- BOGI Az meg milyen?
- ZSOMBOR Nagy agyaglapokra karcolja a szöveget, aztán a lábára kötözi, és azzal jár körbe az erdőben, így a lábnyomaiban olvasható az újság.
- APA *(gépel)* Nagy vagy, Zsombi! Lássuk, hogy tetszik a flóriknak.

17. jelenet

Materra erdeje.

BAZSALÍDIA Jó reggelt, Mörce!

MÖRCE Szép jó reggelt, Bazsalídia asszonyság! Olvasta már a Kalaposch Lapok legújabb számát?

BAZSALÍDIA Hogyne, kérlek! Az a fess főszerkesztő, a Kalaposch Gomba Alajos volt olyan drága, és a kérésemre ma hajnalban közvetlenül a kuckóm előtt toppantott egy példányt agyagos lábnyomdájával. Látod? Így egy lépést sem kellett tennem ahhoz, hogy tökéletesen jól értesült és naprakész legyek.

MÖRCE Micsoda mázli! Nekem vagy félórát kell bandukolnom, míg Materra sűrűjéből a tisztáshoz vezető ösvényig érek, ahol a legközelebbi hírcsatorna elérhető. Mifelénk még minden talpalatnyi területet az a nyavalyás avar borít. Már fontolóra vettem, hogy elköltözöm a családi csalitosból. Torkig vagyok azzal az elmaradott környékkel!

BAZSALÍDIA Csak semmi türelmetlenség, Mörce! Az avartalanítási hullám hamarosan oda is elér majd.

MÖRCE Tényleg! Hogy is írta Gingala kisasszony?

BAZSALÍDIA Felveszem a szemüvegem, mert ezeket a bolhabetűket máshogy nem bírom kisilabizálni. *(letérdel a lábnyomhoz)* Na szóval! „Kö-zös erő-fe-szíté-se-ink...”

GINGALA *(belép, a közönség felé beszél)* Közös erőfeszítéseinknek hála a materrai mulatság előestéjén végre átadhatjuk az Erdei Szerelmeslevéltárat, amelybe a Nagy Cél elérése érdekében színük és erezetük szerint lehet szétválogatni a flóritársadalom áldozatos munkája révén mostanra összegyűlt levélhegyeket.

Ha az eddigi ütemben tudjuk folytatni a Földanyó jóslata értelmében veszélyessé vált avar felszámolását, akkor február derekára a teljes erdőt meg fogjuk tisztítani tőle, és a megnövekedett földterülettel a Kalaposch Lapok példányszáma is sokszorosára nőhet. *(kimegy)*

MÖRCE Ez óriási hír, kedves Bazsalídia! Bevallom, Gingala terjedelmes cikkét csak átfutni volt időm.

BAZSALÍDIA Azért, remélem, a professzor úr legújabb önkritikáját végigolvastad, Mörce!

MÖRCE Hát persze! Háromszor is! Micsoda jellem! Az volt a kedvenc részem, hogy...

ÖDÖN *(belép, a közönség felé beszél)* Van egy álmom. Ebben az álomban az erdő minden teremtménye teljességgel egyenlő. Növények, állatok, gombák, flórik és gombák vállvetve, békében munkálkodnak együtt. De sokszor úgy érzem, túl kicsi vagyok eme Nagy Cél magasztos eszméjéhez. Ilyenkor szívem szerint visszamenekülnék a kietlen gombás pusztaságba, megfutamodnék a nemes feladat elől. Egyedül a flórik önzetlen szolgálata ad értelmet szánalmas, haszontalan életemnek. Mindent, amit teszek, értetek teszem, erdtársak! *(kimegy)*

MÖRCE Csodálatos szerénységre vall, egyszersmind lelkesítő Pöffetegh erdtárs minden sora. Bárcsak én is írhatnék egyszer az önkritika rovatba!

BAZSALÍDIA Ha akarod, szólhatok az érdekedben. Alajosnak ma hajnalban a kalapja alá csúsztattam a napok óta csiszolatott önkritikámat, és ez a snájdig gombásfü a fülembé bűgta, hogy már a holnapi számban közölni fogja!

MÖRCE Micsoda mázlista! De talán én is...

BAZSALÍDIA Aggódok Alajosért! Olyan gondterhelt és kialvatlan volt!

MÖRCE Nem csodálom! Az a sok veszélyes városi tudósítás!

BAZSALÍDIA A mai hírek különösen aggasztóak! Hogy is írta?

ALAJOS *(belép, a közönség felé beszél)* Lapzártánk idején újabb fatelepítési hullám érte el az erdőhatárt. Ezúttal 12 (azaz tizenkettő, más szóval tucatnyi) gyanúsán jól öltözött karácsonyfa hagyta el a várost, hogy új életet kezdjen Materra erdejében. Csiricsáré üvegdíszek, gyertyacsonkok és szaloncukrok borítják a testüket, sőt az egyiküknél még csillagszórót is láttam. Szerettem volna interjút készíteni ezzel a veszedelmes díszpéldánnyal arról, hogy miért akarja porig égetni a mi drága erdőnket, de nem volt hajlandó nyilatkozni a Kalaposch Lapoknak. Ráadásul a KarAmbu, ez a bejelentés nélkül működő társaság, amelynek erdőhatármenti csempésztevékenységéről már több ízben beszámoltam lapunk hűséges olvasóinak, lankadatlan lendülettel segíti a fatelepítési hullámokat. Szemtanúink jelentése szerint nem lehet kizárni annak lehetőségét sem, hogy egyenesen a KarAmbu alapítói, a fanatikus tobozflóriként ismert Tobó és a városi kukásként tengődő Ü. Gyurka személyesen indították el az első fatelepítési hullámot, amelyet azóta nap mint nap újabb és újabb törvényen kívüli favándorok érkezése követ. Ezúton is üzenjük Kábeltornyának: elég a földünket ellepő karácsonyfákból! *(kimegy)*

MÖRCE Vérlázító! Hát azt hallotta, hogy mit szövegelt ma reggel Földanyó?

BAZSALÍDIA Földanyó? Régóta nem hallgatom már a vénasszony káromását.

MÖRCE Na persze, én sem, csak a szomszédom, az a maradi macskagyökérflóri rajong még mindig az öreglányért. Tudja, milyen földhözragadt szegény.

BAZSALÍDIA Szóval, mit okoskodott Földanyó?

MÖRCE Ne tudja meg!

FÖLDANYÓ *(hangja)* K. Gomba Alajos igazán alapos: hisz nemcsak alakja, lapja is *Kalaposch*. Ezzel takargatja, Hogy stílusa lapos...

BAZSALÍDIA A szégyentelen! Hát nem elég neki, hogy az a drága Alajos heti háromszor is ostorozza magát az önkritika rovatban?

MÖRCE Mostanában amúgy állítólag Földanyó egyre többet hallgat, vagy csak magában motyog.

BAZSALÍDIA Attól tartok, hogy egy kicsit flúgos lett a sok hazudozástól. Akárhogy is, remélem, a mi Alajosunk hamarosan a végére jár ennek a KarAmbu-ügynek. Ideje lenne, hogy készítsen egy interjút azzal a Tobóval.

18. jelenet

A tisztás széle, este. Tobó és Gyurka kidobott fenyőfákat pakol. Tobó füttyül.

GYURKA *(nyögve)* Hopp! Na, a tizenkettedikkel is megvolnánk. *(szünet)* Árudd el, cimbora, hogy tudsz több szólamban füttyülni?

TOBÓ De nem mondd el senkinek?

GYURKA Rajtad kívül kinek is mondhatnám el?

TOBÓ Igaz, igaz. Szóval, együtt nőttem fel egy galagonyalánnyal, aki annyit mondta nekem az elméleteit a lehullott falevelek titkos üzenetéről, hogy végül lyukat beszélt a hasamba.

GYURKA Úgy érted, egy igazi lyukat?

TOBÓ Úgy. Azon keresztül szép lassan megtanultam hasbeszélni. *(hasbeszélős hangon)* Sőt, egy ideje bármilyen hangot képes vagyok kiadni rajta.

GYURKA Hihetetlen! Még tapsolni meg csettinteni is tudsz?

TOBÓ Naná! Most figyelj! *(ritmusos taps és csettintés hangja)*

GYURKA Ez igen! Nagyon bele lehetsz habarodva ebbe a lányba, ha ilyen hatással van rád.

TOBÓ Hát, mi tagadás...

GYURKA Aztán szerelmet vallottál már neki?

TOBÓ Nem én! A februárban megrendezett matherai mulatságra akarom évek óta elhívni, hogy táncoljon velem, de végül mindig inamba száll a bátorságom.

GYURKA Nem kell ezen annyit agyalni, cimbora! Ha legközelebb találkozol vele, gyorsan tedd fel neki a kérdést, mielőtt meggondolnád magad.

TOBÓ Könnyű azt mondani!

GYURKA Pontosan. Könnyebb, mint hinnéd. De ha nem megy a szádon, akkor elhívhatja a hasad is.

TOBÓ Jó ötlet! *(nevetnek)* Köszönöm, Gyurka!

GYURKA Biztosan igent mond majd. Csak lazán! TOBÓ Rendben. Este találkozunk!

Gyurka kimegy, ajtócsapódás zaja, távolodó motorzúgás.

19. jelenet

A tisztáson. Tobó újra füttyörészik, Gingala hangja távolról.

- GINGALA Tobó! Tobó, te vagy az?
- TOBÓ *(magának)* Na tessék, már itt is van! Pont most kell erre járnia! Hetek óta felém se nézett, én meg itt koszosan, izzadtan cipelem a karácsonyfákat. Mondjuk, kábé azóta ez a helyzet, hogy legutóbb láttam...
- GINGALA Te motyogsz ott a sötétben, Tobó?
- TOBÓ *(magának)* Még csak az hiányzik, hogy bolondnak higgyen. *(Gingalának)* Szia, Gingala! Nahát, nem számítottam rá, hogy beugrasz hozzám! Mi újság?
- GINGALA Hát tényleg igaz a hír?
- TOBÓ Milyen hír?
- GINGALA Hogy idegen, jól öltözött favándorokat telepítesz be az erdőbe.
- TOBÓ Nem ismerek rád, Gingala! Miféle idegenekről beszélsz? Ezek a szerencsétlenül járt fenyők a testvéreim!
- GINGALA Az igaz, de...
- TOBÓ Hogy jólöltözöttek meg favándorok? Nem tudom, ki hordott össze neked ennyi sületlenséget szegény kidobott karácsonyfákról, de Földanyó a megmondhatója, hogy se öltözködéssel, se vándorlással nincs erejük törődni, mire idehozzuk őket.
- GINGALA És szerinted milyen ez az Ü. Gy.?
- TOBÓ Milyen volna? Tudsz annál fontosabb ügyet, mint hogy a bajba került testvéreiden segíts?
- GINGALA Én Ü. Gyurkára gondoltam.

TOBÓ Ja, az Üveghegyi Gyurka? Nagyszerű ember, igaz barát.
Honnan hallottál róla?

GINGALA Hát Alajostól... Várjunk csak, te nem olvasod a Kalaposch
Lapokat?

TOBÓ Legutóbb említetted, hogy az egyik fungus újságalapításon
töri a fejét, de nem tudtam, hogy már elindult.

GINGALA Akkor az Erdei Szerelmeslevéltárról sem tudsz?

TOBÓ Nem én. Miért, kéne?

GINGALA Egy nappal a materrai multság előtt fogja átadni professzor
Pöff...

TOBÓ Ja, az Ödön? Őt ismerem.

GINGALA Azért küldött, hogy személyesen kérdezzek meg, tartanál-e
egy kis füttykoncertet az átadó ünnepségen.

TOBÓ Ő küldött? Azt hittem, magadtól jöttél.

GINGALA Persze, nem úgy értettem. Szóval, vállalod?

TOBÓ A te kedvedért igen.

GINGALA Köszönöm! *(puszit nyom Tobó arcára)*

TOBÓ Nincs mit, Gingala... És ha már a materrai multság szóba,
került, meg akartalak kérdezni, hogy...

GINGALA Persze, ott is füttyülhetnél te a talpalávalót! És most rohanok is
vissza a levéltárhoz. Szia, Tobó!

TOBÓ *(hasbeszélős hangon)* ...nem táncolnál velem a multságon?

20. jelenet

A kertben. Gépelés zaja

BOGI Szegény Tobó! Nem hiába mondta Nanó, hogy...

NANÓ *(hangja)* ...a szerelem néha vak.
ZSOMBOR Ez nekem magas! Akkor most Gingala nem is szereti Tobót?
APA Azt hiszem, ő leginkább a szerelemben szerelmes.
BOGI De ugye a végén rájön, hogy Tobó az igazi?
APA Reménykedjünk.

MÁSODIK FELVONÁS

1. jelenet

Materrai tisztás, az Erdei Szerelmeslevéltár megnyitóünnepségén. Halkan morajló tömeg. Ödön elindul a rögtönzött színpad felé.

MÖRCE Ó! Figyelje csak, kedves Lídia! Most indul a színpad felé a professzor úr!

BAZSALÍDIA Milyen délceg!

MÖRCE Hogy csillog az a nagy tudást rejtő koponyája!

BAZSALÍDIA És milyen jól áll a szájában a tajtékpipa!

MÖRCE Az első sorban meg ott ül Gingala...

BAZSALÍDIA És Alajos is! Ó, meghatottságában még a pörge kalapját is levette. De édes! Szerintem így még...

ÖDÖN Erdtársaim!

MÖRCE Csitt!

BAZSALÍDIA Jól van, Mörce, figyelek...

ÖDÖN Micsoda megtiszteltetés, hogy itt állhatok most előttek ennek a hangyszorgalommal létrehozott, nagyszabású és megkerülhetetlen épületnek a hívogató bejáratánál.

BAZSALÍDIA Furcsa, én az előbb kétszer is megkerültem...

MÖRCE Csitt!

ÖDÖN Erdtársak! Materra erdejének jövőbeli történetírói új korszakhatárként, egyetemes mérföldkőként, alapvető tudományos áttörésként fogják emlegetni a mai napot, az Erdei Szerelmeslevéltár átadásának ünnepnapját...

TOBÓ *(magának)* Remélem, Földanyó nem hallgatja ezt a sok sületlenséget, mert biztos belebetegedne.

ÖDÖN Kis lépés ez szerény személyemnek, de hatalmas ugrás a funguszok és a flórik számára, hiszen az avartalanítási terv túlteljesítésével sikerült az erdő teljes levéltakaróját felgöngyöltíteni, így Gingala kisasszony végre laboratóriumi körülmények között tanulmányozhatja a teljes levélállományt, hogy megfejtse titkaikat, és ezáltal közelebb kerülhetünk a Nagy Cél eléréséhez: a flórik és a funguszok közös uralmának új, békés és gyümölcsöző korszakához, amelyhez kellő alázattal és szerénységgel jómagam is hozzájárulhattam az utóbbi hónapokban végzett áldozatos munkámmal.

TOBÓ *(magának)* Milyen uralom? Milyen alázat? Ó, hogy pukkadnál meg, te felfuvalkodott hólyag.

ÖDÖN Hányszor fohászkoztam ősidőkbe visszanyúló családgombám legnemesebb penészgombaként ismertté vált tagjaihoz, hogy segítsenek...

TOBÓ Ezt kapd ki!

Tobó hastapsba kezd.

ÖDÖN Khm-khm. Még nem fejeztem be!

TOBÓ Hogy tetszik a hastapsom?

Újabb hastaps. Ideges moraj fut át a tömegben.

ÖDÖN Hol is tartottam? Ja igen, a penészgombák...

TOBÓ *(hasbeszélő hangon)* Bravó! Éljen Pöffetegh és az összes penészgomba!

Itt-ott kuncogás, mocorgás hangja.

ÖDÖN Ki merészelt közbeszólni?!

TOBÓ *(hasbeszélő hangon)* Úgyse jössz rá, te penészvirág!

ÖDÖN Halljam, ki volt az?

TOBÓ *(hasbeszélő hangon)* A kopasz koponyádon tanyázó tetű!

A tömeg felnevet.

MÖRCE Ez jó volt!

ÖDÖN Tú? Tú?!

ALAJOS Ödön, ne izgasd fel magad!

Rövid varázszene-motívum.

BAZSALÍDIA Láttad? A prof...

MÖRCE Hirtelen magasabb lett!

TOBÓ Na, még egy kis hastapssal megadom a kegyelemdőfést.

Hastaps, amihez egyre többen csatlakoznak.

ALAJOS Gyerünk, hajolj meg!

ÖDÖN Köszönöm, erdtársak, köszönöm!

Vastaps.

BAZSALÍDIA Varázslatos szónok!

MÖRCE Bravó!

TOBÓ Ezt nem hiszem el...

ÖDÖN Igazán köszönöm! *(csönd)* A tiétek az érdem, drága erdtársaim! Különösen Gingaláé, aki nélkül sosem valósult volna meg az Erdei Szerelmeslevéltár víziója, és aki nélkül nem állhatnék ma itt előttetek. Éppen ezért még egy bejelentéssel tartozom. Ezennel tisztelettel megkérdezem a mi szeretett Gingalánkat, hogy hajlandó volna-e szerény személyemmel táncolni a holnapi materrai mulatságon?

TOBÓ *(magának)* Ne! Csak ezt ne!

GINGALA *(kacagva)* Részemről a megtiszteltetés, professzor úr!

ÖDÖN Köszönöm, kedvesem. *(kezet csókol Gingalának)*

MÖRCI Micsoda gavallér!

Ödön és Gingala kéz a kézben elvágják a Szerelmeslevéltár bejárata elé kifeszített vörös szalagot. Szállingózni kezd a hó.

BAZSALÍDIA *(pityeregve)* Ó, Mörci, ezt a pillanatot még a dédunokáimnak is mesélni fogom!

MÖRCE És pont most kezdett hullani a hó!

BAZSALÍDIA De gyönyörű!

MÖRCE Látja, Lídia? Még jó, hogy pont túlvagyunk az avartalanításon.

BAZSALÍDIA És a Kalaposch Lapokat most majd egy darabig a hóba nyomtatják. *(nevetnek)*

GINGALA Az Erdei Szerelmeslevéltár ünnepélyes átadója után pedig következzen a legmuzikálisabb fenyőflóri csodálatos füttykoncertje.

BAZSALÍDIA Fenyőflóri? Csak nem...

GINGALA Színpadra szólítom a titokzatos, többszólamú füttyülés koronázatlan királyát, Tobót!

Ideges moraj, fujjolás a közönségből. Tobó kibotorkál a színpadra.

MÖRCE Azt a csaló csempészt?!

TOBÓ *(magának)* Földanyó, segíts! Elsüllyedek a szégyentől...

BAZSALÍDIA Milyen ápolatlan!

GINGALA Csak ügyesen, Tobó, ahogy szoktad.

TOBÓ A... aha.

ÖDÖN *(súgva)* Örülök, hogy újra látlak.

TOBÓ Ööö...

ÖDÖN Továbbra is őrzöm a titkod, és örködök helyetted, ne félj.

BAZSALÍDIA *(kiabálva)* Füttyülj, Tobó!

A tömeg skandálni kezd. Amíg a többiek beszélnek, a háttérből hallatszik a skandálás.

TÖMEG Fü-tyülj, To-bó! Füttyülj, To-bó!

ÖDÖN A tömeg téged akar.

ALAJOS Én is készültem egy kis meglepetéssel. És, remélem, a koncert után ad nekem egy interjút a művész úr!

TOBÓ J-jó...

Hirtelen csönd, csak Tobó léptei nyikorognak a színpadon, aztán elkezdi füttyülni Földanyó első dalának dallamát egy, majd két szólamban.

BAZSALÍDIA Mi ez a lejárt lemez?

MÖRCE Földanyó egyik dala lehet. A szomszédom, tudja, az a vén csont macskagyökérflóri szokta dúdolgatni...

BAZSALÍDIA *(kiabálva)* Valami vidámabbat kérünk!

A tömeg kifütyüli Tobót. Mögötte a szakadt karácsonyfának öltözött Alajos kezd vad táncba.

MÖRCE Nézze azt a különös háttértáncost!

BAZSALÍDIA Milyen furcsa a jelmeze... Megsárgult tűlevelek, üvegdíszek, gyertyacsonkok és... és egy csillagszóró!

MÖRCE De hiszen ez egy...

BAZSALÍDIA Favándor!

A tömeg felhördül, füttyög.

ÖDÖN Vigyétek innen! Veszélyes! Az életemre tör!

Rövidke varázszene-motívum.

MÖRCE Megint nőtt egyet!

BAZSALÍDIA Jóságos ég! A favándor szétdurrant...

MÖRCE Hogy szállnak a sárga tűlevelek...

GINGALA Mikor fagyott, kietlen lesz a táj...

FÖLDANYÓ *(hangja)*...s a hófödte tisztáson aranyló levelek örvénylenek, emlékezz rám, Gingala! Emlékezz!

BAZSALÍDIA Nahát! Ezt figyeld!

MÖRCE Mi az? Nem látom!

BAZSALÍDIA A favándor nem más, mint Alajos!

MÖRCE Tényleg! Óriási! Micsoda show!

Füttyögő, tomboló tömeg.

TOBÓ Mi... mi volt ez az egész?

ALAJOS Csak egy kis tréfa, a jobb hatás kedvéért.
GINGALA Ízetlen tréfa volt, Ali. Gyere, Tobó, menjünk!
ÖDÖN De Gingala!
GINGALA Nem arról volt szó, hogy mindenki szeme láttára megalázzátok a legjobb barátomat!
ALAJOS Ugyan már... Ne menjetek el! Mi lesz az interjúval, művész úr?
TOBÓ Nem nyilatkozom.

2. jelenet

A tisztás közelében. Már csak távolról hallatszik a tömeg zaja.

GINGALA Megértem, hogy dühös vagy rám, Tobó, de én nem akarok veled interjút készíteni, mint Alajos. *(szünet)* Na, szólj már valamit!

TOBÓ Földanyó fázik. Te is érzed?

GINGALA Tényleg! Nem értettem, mi lehet ez a furcsa bizsergés a talpam alatt.

TOBÓ Sok mindent nem értesz, Gingala.

GINGALA Igazad van. Olyan kusza ez az egész! Évek óta próbálom megfejteni a szerelmes levelek rejtélyét, óriási munkával mind össze is gyűjtöttük, de valami még mindig hiányzik.

TOBÓ Igen. A levéltakaró hiányzik. Földanyónak.

GINGALA Akkor hát erről szólt a jóslat? Az előbb tényleg aranyló levelek örvénylettek a hófödte tisztáson.

TOBÓ Kérdezd meg tőle!

GINGALA Gondolod, hogy az segít?

TOBÓ Legalább egy kicsit foglalkozol Földanyóval. Nagyon fáj neki, hogy még te is elfordultál tőle.

GINGALA Én nem... csak a sok munka...

TOBÓ Elég a mellébeszélésből, Gingala! Meddig akarsz még találgatni homályos jóslatok értelmét?

GINGALA Hát jó. Próbáljuk meg. Földanyó! *(szünet)* Hallasz, Földanyó? *(szünet)*

FÖLDANYÓ *(suttogva)* Emlékezz rám... Emlékezz!

GINGALA Segíts, Földanyó! Ki az a veszedelmes idegen, akiről meséltél? Válaszolj, Földanyó!

TOBÓ Földanyó! *(csend)*

GINGALA Mit tettem!

ALAJOS *(hangja távolról)* Tobó! Beszelnünk kell! Tobó!

TOBÓ Hagyj békén. Mondtam már, hogy nem nyilatkozom.

ALAJOS *(lihegve)* Gyurkáról van szó.

TOBÓ Mit tudsz te Gyurkáról!

ALAJOS Egy kábeltornyai expresszgalambtól kaptam a hírt: a barátod bajba került!

TOBÓ Miért higgyek neked?

ALAJOS Tessék, olvasd el az üzenetet!

GINGALA Ez tényleg galambposta.

TOBÓ Mutasd! „Üveghegyi Gyurkát a felettesei rajtakapták az engedély nélküli fenyőszállításon. Elfogták, és a szemétegetőhöz vitték.”

GINGALA Mit fogsz tenni?

TOBÓ Kiszabadítom. Addig te találd ki, hogyan gyógyíthatnánk meg Földanyót!

GINGALA Igyekszem. Vigyázz magadra, Tobó!

TOBÓ Te is, Gingala. *(kimegy)*

3. jelenet

A tisztás közelében.

ALAJOS Meg kell hagyni, bátor legény ez a Tobó! Egy szál egyedül indul a kukás cimborája elrablói ellen! Neki aztán helyén van a szíve!

GINGALA Ő mindig is ilyen volt. Én viszont mindent elrontottam...

ALAJOS Ugyan már, Gingala! Én rontottam el a füttykoncertet. Sajnálom, hogy olyan rosszul sült el a tréfám, de a legjobbkor kezdett el havazni. Figyelj, engesztelésképpen kóstold meg ezt a friss hóbot!

GINGALA Hóbot?

ALAJOS Úgy ám! Ősi fungusztáni recept. Úgy alszol majd tőle, mint a bunda!

GINGALA De most nem akarok aludni. Gondolkodnom kell, Földanyó a halálán van!

ALAJOS Muszáj pihened egy kicsit. Meglásd, reggelre minden magától megoldódik.

GINGALA Miről beszélsz? Hogy oldódna meg bármi is magától?

Alajos erőszakkal próbálja beledönteni az italt.

ALAJOS Ne okoskodj már annyit! Gyerünk, igyál!

GINGALA Hé, ez fáj! Hagyjál!

ALAJOS Ugye, milyen fincsi?

GINGALA Ez... Ez borzalmas. Mi köze ennek a hóhoz?

ALAJOS Hát, nem sok... De mégsem hívhatjuk penészgombával erjesztett mocskos latyaknak, nem igaz? Bár ha a rövidítést

használjuk, az egész jól hangzik. Permola! Már megint zseni vagyok! Ez lesz a hóborászati magazinom címe.

GINGALA M-Mit hab-hablatyolsz itt össsssze?

ALAJOS Látom, kezd hatni a hóbor. Pár óráig eléggé hóbortos leszel tőle, de nyugi, holnap semmire se fogsz emlékezni.

GINGALA Em-lééé-kezzz rááám...

FÖLDANYÓ ...rám, Gingala, emlékezz!

ALAJOS Na nézd csak, ki jön itt! *(szünet)* Gyere már közelebb, Ödön!

GINGALA Bö... Bödön...

Ödön érkezik, ráförmed Alajosra.

ÖDÖN Normális vagy, Ali? Mit műveltél?

ALAJOS Ne izgulj, Bödönkém. A hóbor tökéletesen működik!

ÖDÖN Pont rajta kellett kipróbálnod?

ALAJOS Hát, ha egyszer ő volt kéznél! Tesztelni akartam, mielőtt megérkezik a kukás fazon, és én mégse ihattam belőle. Ma éjjel észnél kell lennünk.

ÖDÖN Na igen. Ha minden a terv szerint alakul, holnap már nyugodtan leihatjuk magunkat. *(nevetnek)*

GINGALA Bödööön...

ÖDÖN Jól kiütöted a kis okoskát. Mennyit itattál vele?

ALAJOS Csak néhány kortyot tudtam leküldeni a torkán. Elég harcias teremtés, azt meg kell hagyni. Meg is karmolta a tarkómat.

ÖDÖN Ó, szegénykém...

ALAJOS Viszont kitaláltam egy zseniális márkanevet a hóborunknak. Permola! Kitalálod, hogy...

Közeledő motorzúgás zaja.

ÖDÖN Jaj, fogd már be! Hordd el magad, és Gingalát is tüntesd el innen, nehogy ez a Gyurka ilyen állapotban lássa. Még gyanút fogna.

ALAJOS Jól van, megyek. A megnyitón amúgy jól felpaprikáztad magad, most már kábé akkorára nőttél, mint a kukás.

ÖDÖN Nagyon helyes. Na kérem a bort, és nyomás a kidőlt fa mögé!

ALAJOS Nesze!

ÖDÖN Ha elaludt, vidd vissza a levéltárba, aztán készíts minél több hóbot a mulatságra. Már alig havazik. Hajnalban meg indulhat az újságterjesztés a hóban.

ALAJOS Megoldok mindent, ne aggódj. Te csak törődj a magad dolgával. *(szünet)* Hé, el se köszönsz a holnapi táncpartneredtől?

ÖDÖN Dehogynem. Hálával tartozunk neked, Gingala, hogy elvégezted helyettünk a piszkos munkát.

GINGALA Pisssz-kos...

ÖDÖN Igen, piszkos ügyekbe keveredtél miattunk, de szolgálataidért nem marad el a jutalmad. Felőlem annyit szórakozhatsz a szájalmas leveleiddel, amennyit csak akarsz. Szép álmokat, kedvesem.

4. jelenet

Gingala önkívületben beszél magában a kidőlt fa mögött, míg a többieket figyeli.

GINGALA Nahát, milyen nagyra nőtt ez a két gomba! Főleg a kopasz...
Olyan ismerős! (*a fékező kukásautó felerősített hangja*) És mi morog úgy? Medve jár erre? Nem, ez valami gépszörny...

GYURKA Adjon isten!

ÖDÖN Csak nem Üveghegyi Gyurkához van szerencsém?

GINGALA Ü... Gyurka.

GYURKA Eltaláltad. Hát te ki vagy?

GINGALA Mintha már hallottam volna róla...

ÖDÖN Professzor Pöffetegh Gomba Ödön.

GYURKA Szép hosszú név!

GINGALA Prof... Pöff... Ödön?

GYURKA És micsoda termet!

ÖDÖN Sok jót mesélt ám rólad Tobó.

GINGALA Tobó...

GYURKA Igazán? Épp őt keresem.

ÖDÖN Sajnos most nem ér rá. Engem kért meg, hogy addig is, míg visszaér, kínáljalak meg ezzel a finom, friss hóborral.

GINGALA Hó... hóbor?

GYURKA Jól hangzik, de sajnos nem ihatok. Kocsival vagyok.

GINGALA (*öklendezni kezd*) Nem, nem kérek hóbort!

GYURKA Mi ez?

ALAJOS Kushadj már...

GYURKA Te is hallottad?

ÖDÖN Nem hallottam semmit. Csak a szél süvít erre. Na, ne kérsd magad, Gyurka! Igyál egy kortyot Tobó egészségére.

GYURKA Hát, nem bánom.

ÖDÖN Átmelegít, majd meglátod!

GYURKA Akkor Tobó egészségére!

GINGALA Egész... ség... Tobó... Meleg... Föl... Földanyó...

Sötét. Földanyó énekének dallama csendül fel baljós változatban.

5. jelenet

A Szerelmeslevéltárban. Kintről beszűrődő kiabálás, füttyögés zaja.

Lincshangulat.

ÖDÖN Gingala! Gingala!

GINGALA Úúúj, de hasogat a fejem!

ÖDÖN Ébredj, kedvesem! Ezt neked is látnod kell!

GINGALA Hol vagyok?

ÖDÖN Hát a Szerelmeslevéltárban! Tegnap adtuk át. Nem emlékszel?

GINGALA De... de, emlékszem. Aztán Tobó füttykoncertje botrányba fulladt, viszont utána...

ALAJOS Arra a kis ártatlan tréfára gondolsz? Ugyan, Gingala. Most van botrány! Nem is akármilyen!

ÖDÖN Légy erős! Tobó mindent bevallott.

GINGALA Mindent? Mi mindent?

ALAJOS *(felsóhajt)* Félretettem neked az agyagtáblát. Tessék!

GINGALA „Megvan a tettes! A facsempész összeomlott” Milyen hatásvadász cím ez, Ali?

ALAJOS Ez a színtiszta igazság. Olvasd csak tovább!

GINGALA „Tobó beismerő vallomása az önkritika rovatban.” Nem értem az egészet. Tobó nem is olvassa a Kalaposch Lapokat!

ÖDÖN Hidd el, minket is megdöbbentett az önkritikája.

ALAJOS Lapzárta után dobta be hozzám a gyűrött levelet.

GINGALA Hadd lássam!

ALAJOS Hát, ha nem hiszel nekem... Itt van.
GINGALA Tényleg az ő írása. Ezennel önként...
TOBÓ *(hangja)* Ezennel önként beismerem, hogy bűntársammal, Üveges Györggyel, ismertebb nevén Üveghegyi Gyurkával együtt életveszélyes üvegszilánkokkal szórtuk tele Materra erdejének kisebbik tisztását, hogy milliónyi tört döfjek Materra erdejének szívébe, és ezzel bosszút álljak az engem gúnyoló flórikon.
GINGALA Hihetetlen. Hát ezért sietett Gyurka segítségére?
ÖDÖN Az egész mentőakció előre eltervezett színjáték volt.
GINGALA Hogy tehetete?
ÖDÖN Annyira sajnálom, kedvesem.

Kintről erősödő füttyögés, kiabálás.

ALAJOS Halljátok? Már hozzák is.

6. jelenet

Kivágódik a levéltár kapuja, és betódul a dühödt tömeg.

TOBÓ Engedjete!
MÖRCE Meghoztuk a bűnöst, Alajos!
BAZSALÍDIA Mi legyen vele, professzor úr?
TOBÓ Földanyónak azonnal segítség kell!
MÖRCE *(gyomorszájón vágja Tobót, aki felnyög)* Kuss!
BAZSALÍDIA Én azt mondom, rögtönítélő bíróság döntsön róla itt és most, hogy milyen súlyos büntetést kapjon.

ALAJOS Kiváló gondolat, Bazsalídia asszonyság!

TÖMEG Úgy van! Tobónak bűnhődnie kell!

ÖDÖN Ugyan, erdtársak! Ez a hevesség nem méltó a flórik és a
fungusok közös, Nagy Céljához!

MÖRCE Igaza van.

TÖMEG Jól mondja Mörce! Igen! Igaza van!

BAZSALÍDIA De akkor mit tegyünk vele, professzor úr?

ÖDÖN Azt javaslom, hogy zárjuk be ma estére ide, az Erdei
Szerelmeslevéltárba, hátha a levelek gyógyító ereje könnyíteni
fog bűnös lelkén.

ALAJOS Ne hagyjuk, hogy ez a kínos incidens elhomályosítsa a
materrai multság hagyományát!

ÖDÖN Helyes. Majd holnap közösen kitaláljuk, milyen sorsot
szánunk Tobónak.

Fütyülés, feszült moraj.

TOBÓ Várjatok! *(csönd)* Nem emlékszem rá, hogy mit tettem az
éjjel...

BAZSALÍDIA Még hogy nem emlékszik!

GINGALA Nem emlékszik...

FÖLDANYÓ *(hangja)* Emlékezz... Ha eljön a napja, döntened kell, hogy
kinek az oldalára állsz.

ALAJOS És a beismerő vallomásod?! Azt talán én írtam?

TOBÓ Nem. Ez az én írásom. Bár nem tudom, mikor írhattam. Csak
azt tudom, hogy Földanyó végveszélybe került. Tegyetek
velem, amit akartok, de előbb hadd szedjem össze Gyurkával
az üvegszilánkokat!

MÖRCE A bűntársadat már rég kitoloncoltuk az erdőből.

GINGALA Szerintem Tobónak...
ÖDÖN Tobónak eljött az önvizsgálat ideje. Kötözzétek az oszlophoz.
(*megkötözik*) Úgy! Hagyjuk is magára, és irány a mulatság!
MÖRCE Gyerünk, hadd elmélkedjen a szerencsétlen...

A tömeg sodródni kezd kifelé, Gingala hangját is egyre távolabbról halljuk.

GINGALA De az üveg...
ALAJOS Ó, igen, az üveg! Egy kis meglepetéssel is készültem a
legbátrabb erdtársaknak. Néhány üveg igazi italkülönlegesség,
hogy ráhangolódjunk a mulatságra.
BAZSALÍDIA Micsoda gavallér!
GINGALA Tobó, én...
TOBÓ Gingala, várj!
MÖRCE Szúrós szaga van. Mi ez?
ALAJOS Fungusztáni hóbor!
GINGALA Tobó...
TOBÓ Gingala!

Sötét.

7. jelenet

A tisztáson.

ÖDÖN Erdtársaim! Flórik népe! Elérkezett hát a nagy nap, a materrai
mulatság estéje.

A tömeg éljenez.

MÖRCE Egészségünkre!

BAZSALÍDIA Pszt! Hallgass, Mörce!

MÖRCE Hukk! Csin-csin!

BAZSALÍDIA Csitt!

MÖRCE Ez a hóbor, ez nagyon... Igyon maga is, Lídia! Hukk! Ez
nagyon...

BAZSALÍDIA Büdös...

ÖDÖN Mint arról drága unokaöcsém, Kalaposch Gomba Alajos
áldozatos munkája révén nap mint nap értesülhettetek a
Kalaposch Lapokban, vészjósló események árnyékolták be az
idei mulatságot, melynek visszavonhatatlan következményeit a
saját szemetekkel láthatjátok itt, a tisztáson.

TÖMEG Úgy van! Szörnyűség! Botrány! Hukk!

ÖDÖN Egészségeetekre! (*iszik*) Év elején, egy esős, ködös éjszakán
kezdődött minden. Éppen itt, a kidőlt tölgyfánál örködtem az
erdő békéje felett, amikor a flórik egyik legderekabb fia, az
erdei fenyők büszke leszármazottja azon a baljós napon – most
már egyértelműen kijelenthetjük – rossz útra tért.

Füttyögés, fujjolás.

TÖMEG Vesszen Tobó! Miatta van minden!

GINGALA Ez nem igaz! Hallgassatok meg...

TÖMEG Vesszen Tobó! Vesszen Tobó!

ÖDÖN (*Gingalának súgva*) Ilyen a népakarat, kedvesem.

GINGALA Te bűzlesz a hóbertől...

ÖDÖN Mindent elemészt, mint a tűzvész.

GINGALA Tűzvész... *(magában)* Mit is mondott Földanyó az idegenről?

FÖLDANYÓ *(hangja)* Akár egy villámsújtotta fa a tomboló szélviharban –
mindent lángba borít majd maga körül.

ÖDÖN Tobó és csatlósa, Üveghegyi Gyurka az engedélyem...

ALAJOS Khm... Ödön!

ÖDÖN ...vagyis az engedélyünk nélkül titkos fatelepítésbe kezdett –
és ki tudja, milyen fertőzéseket hoztak magukkal a
kábeltornyai favándorok? Óvakodjatok tőlük, erdtársaim!

Ijedt moraj fut át a tömegben.

MÖRCE Jóságos bikmakk! Erre nem is gondoltam!

BAZSALÍDIA Csitt!

ÖDÖN A Karácsonyfa Ambulancia, ismertebb nevén KarAmbu
tagjainak másik főbűne, hogy az éj leple alatt galád módon
gyógyíthatatlan sebet ejtettek Materra testén, mikor ma
hajnalban apróra tört, túéles üvegdarabokkal szórták tele a
tisztásunkat. De ennek vége!

Rövid varázszene-motívum.

MÖRCE Nahát! Már megint nagyobb lett a prof!

BAZSALÍDIA Ilyenkor tapsolni kell...

Riadat moraj, majd vastaps.

ÖDÖN Az életveszélyes szilánkmező egyetlen előnye, hogy elkeríti és
biztonságos karanténba zárja a nyakunkra ültetett
favándorokat, ezért ezennel rendeletileg megtiltom, hogy bárki

akár egy újjal is hozzá merészeljen nyúlni a földre szórt
üveghez. *(meghúzza az üvegét)*

ALAJOS *(súgva)* Legalább a beszéded alatt ne igyál!

GINGALA Rendeletilag? Miféle rend...

ÖDÖN Álljon itt örök mementóként ez a gyilkos szilánkmező, hogy
ne feledjük, milyen áldozatokkal járt a Nagy Cél, a funguszok
ural...

ALAJOS *(súgva)* ...és a flórik...

ÖDÖN Mi?

ALAJOS Kihagytad a flórikat.

ÖDÖN Ja, igen. A funguszok és a flórik békés uralmának
megszilárdítása! Kezdődjék hát a mulatság!

ALAJOS Itt az ideje, hogy jégcsapra verjek egy újabb hordó hóbot!
Igyunk, erdtársak!

8. jelenet

A kertben. Apa gépel.

APA I-gyunk erd...

BOGI Furák a felnőttek, hogy azt hiszik, csak a bortól lehetnek
hóbortosak.

ZSOMBOR Könnyű neked! Téged már a szerelem gondolata is
megrészegít.

BOGI Pukkadj meg! Egész nap azon pörög az agyam, hogy Gingala
is szereti-e Tobót, mégis képes vagyok józanul gondolkozni.

ZSOMBOR Bizonyítsd be!

BOGI Amikor a főgonosz hosszú sóvárgás után végre magához ragadja a hatalmat, olyankor szokta egy gúnyos kacaj kíséretében óvatlanul kiteríteni a lapjait. Igaz, Apa?

APA Mit gondolsz, miért itatom annyit pancsolt hóborral?

ZSOMBOR Ahogy Nanó mondta: „Hóbor is megárt, ha sok!”

APA Nem egészen. Ő azt mondogatta:

NANÓ *(hangja)* Jóból is megárt a sok.

ZSOMBOR Na és a gonoszságból?

APA Abból már egy picit is elég, hogy ártson.

BOGI Mint egy vírus!

APA Pontosan. Ha nem tartod fitten magad, vagy nem frissíted rendszeresen a gépedet, a vírus bármikor lecsaphat.

BOGI Ezért írtad fel ezt a szót néhány napja?

APA Aha. Megtetszett a motívum.

BOGI De nem is került bele a sztoriba!

APA Szó szerint nem. Egy csomó ötlet így működik. Láthatatlanul. De ha belegondoltok, a két fungusz pontosan úgy fertőzte meg a flórik nyugisan csordogáló életét, mint egy alattomos vírus.

ZSOMBOR Akkor a flóris hálózaton Földanyó volt a felhő, amihez mindenki hozzáfért, a Kalaposch Lapok meg a fertőzött app, ami...

BOGI Állj le, Zsombi! Ne legyél már ekkora kocka!

APA Hagyd csak, nem tehet róla, alfa-generációs. Azt hiszem, ezért nem írtam bele a vírust a mesébe.

BOGI Különben is a *professzor úrtól* akarom hallani a gonosz mestertervet!

APA Egészségedre!

9. jelenet

A tisztáson.

ÖDÖN Táncizzunk még, Giling-galang... Gingi-langi...

GINGALA Részeg vagy, Ödön. És mindenki mást is lerészegítettél ezzel az átkozott hóborral.

ÖDÖN Hallod ezt, Alikám? A kis taknyos flórilány pocskondiázza a borodat.

ALAJOS Hallatlan!

ÖDÖN Ezennel megadom az engedélyt a *Permola* című hohohóborászati magazinod alapítására!

ALAJOS Köszönöm, prof. Pöff!

GINGALA Permola? De ismerős...

ALAJOS Na nézd csak! A másnapos flórilánynak kezdenek visszatérni az emlékei.

GINGALA Megvan! Penészgombával erjesztett mocskos latyak! Ezzel mérgezel minket, igaz?

ÖDÖN Bámulatos memória! Igyál még egy kicsit, hátha a szerelmes leveleid titkára is rájössz!

Alajos és Ödön hahotázik.

GINGALA Hát nem hiszel a kutatásunkban?

ÖDÖN Kutatás?! Nem, kedveském. Soha egy árva mukkot se értettem a zavaros fejtegetéseidből. Én a permolában hiszek. Csin-csin!
(*iszik*)

GINGALA Nem vagy te professzor, csak egy szájalmas csaló.

ALAJOS Nono, vigyázz a szádra, vagy kimosom – permolával!

GINGALA Azért hízelegtél annyit, hogy a bizalmamba férközz!

ÖDÖN Okos kislány. Amúgy tényleg felcsigáztál a romantikus hablatyoddal. Nekem is nagy szükségem volt azokra a levelekre...

GINGALA ...hogy meggyengíthesd Földanyót! És Tobó már akkor tudta...

ÖDÖN Tobó meglepően sok mindent tudott. Ezért is kellett eltakarítanunk az útból.

GINGALA És Gyurka? Őt is leitattátok tegnap, mint engem?

ALAJOS Nem kellett sokat győzködni. Ha tudnád, milyen rázós utunk volt a szemétégetőig!

GINGALA Mi? Hát ti hordtátok ide az üveget?

ÖDÖN Tévedés! Gyurka végezte a piszkos munkát, mi csak utasítottuk rá.

ALAJOS Olyan lett pár korty hóbertől, mint a kezes bárány!

GINGALA És Tobó?

ÖDÖN Egyből megtaláltuk a szemétégetőnél. Gyurkát kereste a szerencsétlen.

ALAJOS Mögé lopóztunk, hátulról leütöttük, és az eszmélet határán ő is ivott néhány kortyocskát a permolából. Aztán a kocsiba dobtuk.

ÖDÖN Eddig minden a terv szerint haladt, de arra nem számítottunk, hogy Gyurkát visszafelé elnyomja a buzgóság.

ALAJOS Hiába pofozgattuk, meg se moccan. Úgy kiütötte magát, mint mi Tobót!

GINGALA Gyáván, hátulról...

ÖDÖN Kellett ide bátorság! Még jó, hogy akkorára nőtem, mint Gyurka, és odafelé kifigyeltük, mit csinál a pedálokkal.

ALAJOS Ha láttad volna, milyen simán elvezette a kukáskocsit!

GINGALA Hogy tehattétek...

ÖDÖN Pont kapóra jött nekünk ez a KarAmbu. Tobó és Gyurka tökéletes volt bűnbaknak.

ALAJOS Csak egy kis hangulatkeltés kellett ellenük a Kalaposch Lapokban.

GINGALA Akkor az önkritika... De hát Tobó kézírása...

ALAJOS Ő írta, ez kétségtelen...

ÖDÖN ...csak nem egészen volt magánál...

ALAJOS ...úgyhogy segítettünk neki a fogalmazásban! *(röhögnek)*

ÖDÖN A szilánkmezővel pedig megadtam a kegyelemdöfést a levéltakarójától megfosztott Földanyónak. Ráadásul a gyűlölt fenyőket is körbebástyáztam vele. Remélem, büszke vagy rám, Gin... Gingóka.

GINGALA Hát ez volt a Nagy Cél? Hogy a magad szintjére züllessz minket?

ÖDÖN Most miért? A varacskos disznók is imádnak dagonyázni...

ALAJOS Tényleg! Ha elolvad a hó, majd összedobok pár hordó sárbort.

ÖDÖN És mi lesz a neve? Dagonya?

ALAJOS Nem, Pöfikém! Sárdöné! *(fulladoznak a röhögéstől)*

10. jelenet

A kertben. Bogi mérgesen kirúgja maga alól a széket.

BOGI Eleget hallottam! Ennél már nincs lejjebb!

ZSOMBOR És mi van Tobóval?

APA Órák óta ül szóttanul a levéltár foglyaként, és maga elé bámul.

B + ZS Ez komoly?

APA Miért? Mi legyen vele?

ZSOMBOR Hát szabaduljon ki, és mentse meg a flórikat!
BOGI Amúgy rá is dühös vagyok.
APA Hogyhogy?
BOGI A beismerő vallomásában azt is bevallhatta volna, hogy szereti Gingalát.
ZSOMBOR De hát azt Ödönék írták...
BOGI Tudom, de akkor is!
APA Sose késő szerelmet vallani.
BOGI Úgy gondolod?
APA Igen. Úgy gondolom.

11. jelenet

A levéltárban.

TOBÓ Hé, ti, szerelmes levelek! Segítsetek egy kicsit! Ti, akik a szerelem minden titkát ismeritek, és akik annyi időt töltöttetek már Gingalával. Szerintetek hogyan lehetséges, hogy lyukat beszélt a hasamba, hogy hónapokig felém se nézett, hogy sokszor nem hitt nekem, most pedig biztosan ő is bűnösnek hisz, és én mégis tiszta szívemből szeretem?

12. jelenet

A tisztáson. Dübörgő zaj.

ÖDÖN Ez meg mi?

ALAJOS A levéltár felől jön.
GINGALA Tobó!
ÖDÖN Rendesen megkötözted, te szerencsétlen?
ALAJOS Persze! Kettős taplókötéssel. Lehetetlen kiszabadulni belőle...

Tobót halljuk, ahogy Földanyó témáját füttyüli egy, majd két szólamban.

ÖDÖN Akkor ki füttyörészik, he?!

BAZSALÍDIA Végre valami hallgatható zene, ugye, Mörci?

MÖRCE Jól mondja, Lídia! Lehet, hogy Tobó aljas gazflóri, de füttyülni, azt tud.

BAZSALÍDIA Táncoljunk!

ÖDÖN Dehogy táncoltok! Kapjátok el a szökevényt, ez parancs!

BAZSALÍDIA Na de professzor úr! Micsoda hangnem!

MÖRCE A füttyyszó különben is fentről jön.

ÖDÖN Fentről?

GINGALA De hiszen ez... két aranyló túlevél!

ÖDÖN Tű? Tű?!

Elnyújtott varázszene-motívum.

MÖRCE Már megint nőni kezdett. De nagyon! Most akkor tapsoljunk?

BAZSALÍDIA Nem. Meneküljünk! Gyere!

Egyre közeledő füttyyszó. Fentről leereszkedik néhány aranyló túlevél Gingala kezébe.

GINGALA A túlevelekből árad a füttyyszó... most egymásba fonódnak... és egy szívvé állnak össze! Ezt Tobó üzente!

ALAJOS Nézd már, Ödön, ezek itt tényleg szerelmes levelek!
GINGALA Bocsáss meg, hogy nem hittem neked, Tobó! Én is szeretlek!
ALAJOS Milyen megható szerelmi vallomás!

Csend.

ÖDÖN Ennyire tellett Tobótól? Ennél azért többet vártam volna tőle.

Egyre hangosodó dübörgés, majd robbanás. A szerelmeslevéltár felől sok-sok levél repül Ödönék felé.

ALAJOS Ez nem jó. Ez nagyon nem jó!
ÖDÖN Mi... Mi történt?
GINGALA Levelek... Ezer és ezer szerelmes levél!
ALAJOS Gyilkos galóca legyek, ha igaz, amit látok...
ÖDÖN Ali... Alikám! Ezek egyenesen felénk tartanak!
GINGALA Hát eljött a nap, amit Földanyó megjövendölt. Az igazság napja.
FÖLDANYÓ *(hangja)* Mikor fagyott, kietlen lesz a táj, s a hófödte tisztáson aranyló levelek örvénylenek, emlékezz rám, Gingala!
 Emlékezz!
ÖDÖN Egyre csak püffedek, Ali!

A levelek a levegőben keringenek, akár egy sárkány, és Tobó ül a hátán.

ALAJOS Úgy tekeregnek a levegőben, mint egy aranysárkány! És a sárkány hátán...
ÖDÖN Mozdulni sem bírok!
ALAJOS Jaj, mamám! Az ott Tobó!

GINGALA A füttykoncert csak egy utolsó figyelmeztetés volt. Akkor rosszul döntöttem, Földanyó, de most már tudom, kinek az oldalára állok!

ÖDÖN Segíts, Alajos! Úgy félek... Csinálj valamit!

ALAJOS Igen. Pucolok innen.

ÖDÖN Ne merj most itt hagyni!

Alajos a tisztás szélé felé botladozik.

ALAJOS Nesze, a kalapom! *(odadobja Ödönnek)* Használd pajzsnak a levélsárkány ellen. Vagy jegyzetelj rá! Bánom is én...

BAZSALÍDIA Ali, engem se mentesz meg? Ó, a gyáva féreg...

MÖRCE Nézze, a prof akkorára fújódik, hogy már alig bír a földön maradni!

13. jelenet

A levélsárkány leteszi Tobót a földre.

TOBÓ Köszönöm. És most, kérlek, melegítsétek át Földanyót. Aztán vigyétek vissza ezt a sok üveget a szemételepre, és hívjátok vissza Gyurkát.

A sárkány meghajol Tobó előtt, aztán elrepül.

MÖRCE Látta, asszonyosság? A levélsárkány bólintott...

BAZSALÍDIA Életemben nem láttam ilyen szépet!

ÖDÖN Nahát, Tobó! Micsoda váratlan meglepetés...

GINGALA Hát életre keltetted őket!

TOBÓ Életre keltettük.

ÖDÖN Minden a terv szerint alakult! Most már végre elárulhatom: azért volt az egész színjáték, hogy mindketten kimondjátok a varázsigét...

TOBÓ Varázsigét? Elég a mellébeszélésből, professzor úr.

ÖDÖN Könnyű neked, nyavalyás flóri.

TOBÓ Ki vele: miért tetted?

ÖDÖN Azt hiszitek, a messzi Fungusztánból érkeztünk, mi? Még az a mindentudó Földanyó is idegennek nevezett.

GINGALA Szóval elismered, hogy rólad szólt a jóslat?

ÖDÖN Még szép, hogy rólam szólt! Évek óta terveztem a hatalomátvételt. De nem vagyok idegen, itt születtem, ebben az elátkozott erdőben, akárcsak ti.

TOBÓ Hatalomátvétel? Földanyó nem tévedett. Attól még, hogy Materra erdejében nőttél fel, idegen maradt számodra ez a hely, és te is idegen maradtál az itt lakóknak.

ÖDÖN Mit tudsz te erről? Neked van a legterebélyesebb családfád az egész erdőben, és egészen ma reggelig megbecsült flóriként élted a kis életedet. Néhány órára most legalább megtapasztalhattad, milyen kiközösítettnek lenni.

TOBÓ Sose voltam túl barátos típus, de – Földanyónak hála – egy napig sem éreztem magányosnak magam.

ÖDÖN Földanyó már réges rég cserben hagyott bennünket!

TOBÓ Ő mindenkit egyformán szeret, és nem felejtkezik el senkiről. Csak őt lehet elfelejteni.

GINGALA Kis híján mi is így jártunk.

ÖDÖN Mert ti csak magatokkal vagytok képesek törődni!

GINGALA Elismerem, hogy a flórik nagy része tényleg pökhendi fráter...

BAZSALÍDIA Hallatlan! Én aztán nem...

MÖRCE Csitt!

ÖDÖN A gombosok pedig vagy elhagyták miattatok az erdőt, vagy szép lassan taplónak változtak, mint ezek itt a kidőlt fán. Végül csak mi maradtunk Alajossal. Torkig voltunk már a sok megaláztatással. Azt akartuk, hogy egyszer végre mindenki ránk figyeljen, hogy ne legyünk többé láthatatlanok. És sikerült, éppen ma sikerült a Nagy Cél! De ti... ti ketten mindent elrontottatok.

GINGALA Ezt pont te mondod? Aki csak gyűlöletet szült közöttünk? Aki mindenkit átvert, és Földanyó életére tört?

BAZSALÍDIA Halljátok ezt?

MÖRCE Ő itt a csaló!

TÖMEG Kapjuk el a tetűt!

Egyre hangosodó varázsszene-motívum. Ödön akkorára duzzad, hogy mozdulni sem bír.

ÖDÖN Tű?! Állj! Ne közelítsetek! Segítség!

BAZSALÍDIA Te! Ez mindjárt besétál a szilánkmezőre!

ÖDÖN Hagyjatok! Au! Juj! Aucs! Au!!!

Ismétlődő pukkanások hangja, aztán magas, sivító hang, mint mikor egy lufit leeresztünk.

BAZSALÍDIA Földanyó fodros szoknyájára! Ereszt a professzor!

MÖRCE És egyenesen a karácsonyfák felé repül.

ÖDÖN Ne!!!

BAZSALÍDIA Mi lesz ebből!

Durranás hangja. Sötét.

14. jelenet

A kertben.

BOGI Hát, Apa, jól elbántál a gombákkal.

APA Mindent maguknak köszönhetnek. Meg hát „Ilyen a népakarat, kedvesem.”

ZSOMBOR Szerencsére nem én pukkadtam meg, hanem Ödön.

BOGI Bocsi, öcskös, többet nem mondok rád ilyet, becsszó!

ZSOMBOR Én meg nem szekállak... annyit.

APA Na, azt megnézem.

B + ZS Apa!

APA Jól van, örülök a fogadalmatoknak, de ne feledjétek, mit mondott mindig Nanó!

BOGI Hát persze.

NANÓ *(hangja)* Az ígéret szép szó!

ZSOMBOR És akkor mostantól soha többé nem is lesznek gombák Materra erdejében?

APA Dehogynem. A gombákhoz hasonlóan a gombák is az elhullajtott spóráikkal szaporodnak. Ödön röptében elejtette Alajos kalapját, így hamarosan mindketten újjászületnek majd.

BOGI Százával fognak hemzsegni a kis Ödönök meg Alajosok?

APA Úgy bizony.

ZSOMBOR Azért a flórik mostantól jobban figyelhetnének rájuk.

APA Ne aggódj! Gingala és Tobozka ügyelni fog rá, hogy a gombák is otthon érezzék magukat Materra földjén.

BOGI Akkor mégiscsak megvalósul a Nagy Cél, amiben Gingala végig hitt, nem igaz?

APA Tulajdonképpen igen. Mindannyian nagy árat fizettek érte, de azt hiszem, megérte.

ZSOMBOR Mi lett Üveghegyi Gyurkával?

APA A szerelmes levelek hamar megtalálták. Ott búslakodott a szeméttelap egyik színes üveghegye tövében, amikor meglátta a különös, fényesen csillogó aranyfelhőt az égen. A levelek az üveghegy tetejére szórták a szilánkokat, és a kijózanodott flórik hamarosan kiengesztelték őt.

15. jelenet

A tisztáson. Gingala és Tobó kéz a kézben beszél Gyurkával.

GINGALA Ne haragudj ránk, Gyurka, amiért hamis vádakkal illettünk.

GYURKA Ugyan már! Nem haragszom.

TOBÓ Természetesen bármikor szívesen látunk az erdőben – kidobott karácsonyfákkal, vagy akár anélkül is.

GYURKA Számíthattok rám, barátom!

16. jelenet

A kertben.

BOGI És Földanyó? Meggyógyult, ugye?

APA Szerencsére igen. A szerelmes levelek az utolsó pillanatban melegítették át a szívét. De az üvegszilánkok mély sebeket ejtettek rajta. Hónapokba telt, míg teljesen felépült.

BOGI Na azért! Izgultam ám érte, Apa!

APA El is vártam. *(nevetnek)*

ZSOMBOR Ne már, Bogi!

BOGI Most mi van? Nem örülhetek, hogy jó vége lett a mesének?

ZSOMBOR Komolyan én kérdezzem meg, hogy mi lett Tobóval meg Gingalával?

BOGI Mi lett volna? Boldogan éltek, míg meg nem haltak, igaz?

APA Hát persze. És minden nap Földanyó énekét vagy Földanyó meséjét hallgatták a többi flórical együtt.

ZSOMBOR Akkor hát... itt a vége?

APA Attól tartok.

ZSOMBOR Nagyon szép mese volt. És örülök, hogy Nanóról is meséltetek közben.

BOGI Várj, Apa! Ha már Földanyó énekével kezdődött az egész, úgy is illene befejezni, nem?

APA Hát...

BOGI A keretes szerkezet, tudod!

APA Na jó, nem bánom, de ez most rövidebb lesz. Legalább ti is megtanulhatjátok.

17. jelenet

Földanyó éneke. Először csak Földanyó énekl, aztán csatlakozik Apa, Bogi és Zsombor is, végül együtt füttyülik a dallamot.

FÖLDANYÓ A bánat magát fölfaló,
szétdurranó pöffeteg.
Róla mesélt most Földanyó,
s elbúcsúzik tőletek.

MIND A bánat magát fölfaló,
szétdurranó pöffeteg.
Róla mesélt most Földanyó,
s elbúcsúzik tőletek.